

χ'. Τὰ δ' ἔξης σὺν ἐβουλόμενι παραδοῦναι γραφῇ· σὺ γάρ ἔδει τὸν ἀπαξίεις τοῦτο προκεκαρμένον τῆς αὐτοῦ τάξιστας τε καὶ καταστάσεως μεθιστᾶν, εἴπερ καὶ αὐτοὶ ἀτρεπτοὶ τε καὶ τὸ παντελές ἀναλλοίωτοι πρὸς τὰ καλὰ διαμένωσιν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἔστι· (τρεπόμεθα γάρ πολλάκις καὶ ἄλλοιούμεθα, οἵα τὰ ἀνθρώπινα, καὶ τιμῆς ἀξιούμενοι πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν μᾶλλον χαυνούμεθα, εἴτε ὁρθοῦμίᾳ εἰχοντες τὰ πολλά, ὡς φιλούσης τῆς ἀρχῆς τοὺς αὐτὴν¹⁾) ἐπαγγελμένους ὑποχαυνοῦν, διε πλείω τὸν ἀγῶσα καὶ τὴν προσοχὴν μᾶλλον ἀσκεῖν ἔδει, εἴτε καὶ τὴν ἀρετὴν ἐν πρώτοις μὲν ὑποχρινόμενοι διὰ τὴν ὅρεξιν τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν τῆς ἐπιτυχίας ἐλπίδα, τυχόντες δὲ ταύτης εὐθὺς εὐρισκόμεθα ἐκεῖνοι ὄντες, οἵπερ²⁾ ἀληθῶς καὶ πρὸ τοῦ ἡμεν), διὰ ταῦτα καὶ γραφῇ δοτέον τὸ πρᾶγμα καὶ κολαστέον εἰς δύναμιν. εἰ μὲν οὖν ἀτρεπτοὶ οἱ οἰκονόμοι μένουσι καὶ ἀναλλοίωτοι τῆς ἀρετῆς ἐπιεικῶς καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἀδελφῶν ἀντεχόμενοι, διεπήν καὶ ταύτης ἡξιώθησαν [τῆς]³⁾ τάξεως, ἀμετακίνητοι ἔστωσαν τῆς τοιαύτης διακονίας καὶ ἀδιάπτωτοι. εἰ δὲ ἀδόκιμον τι καὶ ἀσύμφορον [ποιεῦντας]⁴⁾ δι χρόνος αὐτοὺς ἀπεξελέγξει, ὡς εἴτε τῆς διακονίας ἀμελῶς καὶ καταφρονητικῶς ἔχόμενοι, εἴτε τοῖς ἔκυτῶν φίλοις καὶ συγγενέσι χαριζόμενοι, εἴτε τι τῆς μονῆς νοσφιζόμενοι, εἴτε ταραχώδη τινὰ καὶ δχλόποιὰ ἀπαδειχνύμενοι καὶ πρὸς τὰς τοῦ καθηγουμένου διατάξεις ἀπεχθιαζόμενοι ή τὰ τῆς μονῆς ὑποτιθέντες τινὶ καὶ προδιδόντες, εἴτε τι ἵσως τῶν τοῦ τυπικοῦ καὶ τῆς διατάξεως διαταγμάτων παραθραύωντες καὶ τοῖς ἔκυτῶν στοιχούντες θελήμασιν ή σωματικοῖς τισι πάθεσι προφανῶς συμφυρόμενοι ή καὶ ἀλόγῳ προσπαθείᾳ τινος, παρὰ τὴν λοιπὴν συνδούμενοι ἀδελφότητα καὶ διὰ ταῦτα καὶ πρὸς κυβέρνησιν ψυχῶν ἀνεπιτήδειοι ἐλεγχόμενοι, ἐκβάλλονται τῆς ἀρχῆς καὶ ἄλλοι οἱ πᾶσι κομῶντες τοῖς καλοῖς καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκείνων κρείττονες καὶ ἀδιάβλητοι αὐτοὶ ἐκείνων πάντως προτιμηθήσονται καὶ εἰς τὴν ἔκυτῶν διακονίαν προβιβούνται. εἰ δὲ ἀμεμπτοι εἶησαν τὴν αὐτῶν διακονίαν τελοῦντες καὶ θεῷ καὶ πατρὶ καὶ τῇ ἀδελφότητι δόκιμοι ἀναφαίγονται, ἀκούσονται, „εὖ, δεῦλε ἀγαθὲ καὶ πῖστέ, ἐπὶ δλίγα τῆς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω“. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν οἰκονόμων ἀρκούντως ἐκθέμεθα.

κα'. Άι προχειρίσεις τῶν διακονητῶν ἀπάντων, ήγουν τοῦ ἐκκλησιάρχου, τοῦ κελλαρίτου, τῶν δοχιαρείων, τοῦ ὥρειαρίου⁵⁾ καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τόνδε⁶⁾ τὸν τρόπον προβήτωσαν· μετὰ τὴν τοῦ ὅρθρου ἀπόλυσιν καὶ τὴν συνήθη τοῦ Ἱερέως εὐχήν, τρισαγίου παρὰ πάντων γενομένου ποιείτω τρεῖς βαθείας γονυκλισίας ἔμ-

¹⁾ ἔκυτήν Ε. ²⁾ οἵπερ Ε. ³⁾ Supplevimus. ⁴⁾ Supplevimus. ⁵⁾ ὄρια-ριου Ε. ⁶⁾ τότε Ε.

προσθεν καὶ πλησίον τοῦ βήματος¹⁾ δι εἰς οἰαγδῆτινα διακονίαν ἐκλελεγμένος, εἴτα καὶ αὐτὰ τὰ θεῖα καὶ ιερὰ εἰκονίσματα καὶ σεβάσματα τοῦ χυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος εὐλαβῶς ἀσπαζέσθω καὶ αὖ πᾶλιν μετάνοιαν ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων κιγχλίδων ποιείτω καὶ εἰς τὸν καθ' ἓνα χορὸν ὠσαύτως, εἴθ' οὕτως λαμβανέτω αὐτογείρως τὰς κλεῖς ἐκ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῷ προεστῷ τὸν ἴδιον αὐχένα ὑποκλινάτω, εὐλογείσθω παρ' αὐτοῦ καὶ τῷ τιμίῳ σφραγίζέσθω σταυρῷ, τὴν εὐχὴν ἐπιλέγοντος ταύτην· „ἡ χάρις τοῦ παναγίου πνεύματος, ἀδελφέ, δι' εὐχῶν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐνισχύσει σε καλῶς καὶ ὡς αὐτῷ φίλου τὴν ἀνατεθεῖσάν σε εἰπληρώσεις διακονίαν“.²⁾ μετὰ ταῦτα ἐμπροσθεν τοῦ βήματος ὅτας κοινὴν τοὺς ἀδελφοῖς βαλέτω μετάνοιαν οὕτως ἡπίως ἐπιβιόμενος· „εὔξασθέ μοι, πατέρες καὶ ἀδελφοί, καλῶς ἀγύσαι καὶ θεοφιλῶς τὴν ἐν ἣ προεχειρίσθην διακονίαν, καὶ τῶν ἀδελφῶν πάντων λεγόντων· „ὁ θεὸς ἐνδυναμώσει σε, ἀδελφέ“, γινέσθω ἀπόλυτος“.

κβ'. Ταῖς μέντοι μὴ ἔχούσαις κλειδίας διακονίας ὁ τῶν θείων εἰκόνων ἀσπασμὸς καὶ ἡ τοῦ ἥγουμένου σφραγὶς μετὰ τρισαγίου ἀρκέσουσιν εἰς προχείρισιν. ἀμέλει τοὺς ἐφ' ἑκάστην τῶν διακονιῶν προκεχειρισμένους προσεκτικῶς μὲν καὶ θεοφύβως αὐτὰς μετιόντας ἐάν ἀμετακινήτους δίκαιον ἄχρις οὗ τόύτους προσήκειν ὁ προεστῶς διακρίναι, ἀμελοῦντας δὲ καὶ καταφρονοῦντας, ἵσως δὲ καὶ δολιευμένους ἐν αὐταῖς μεθιστάν καὶ ἔτέρους ἀποκαθιστάν. εἴ τις δὲ τούτων νοσφιζόμενος ἄχρι τοῦ τυχόντος φανῆ, ὑπόδικος ἔστω τῷ χυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ τῇ αὐτοῦ ἀγράντῳ μητρί, ἀφ' ὧν ἄρα καὶ τὴν διακονίαν παρέλαβεν, ὑποσχόμενος ἀδόλως καὶ εὐθύμως διακονῆσαι.

κγ'. Μετὰ τὴν προχείρισιν τοῦ ἐκκλησιάρχου ἀπαντά τὰ τῆς ἐκκλησίας παραδίθησονται αὐτῷ ἐγγράφως. ἐπειδὴ δὲ καὶ ιερῶν σκευῶν, ἀναθημάτων τε θείων καὶ βιβλίων ἐδέησε τῇ μονῇ εἰς θεοῦ δόξαν καὶ φωτισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων ἀφιερώθησαν ταῦτα, ὃσα γρειώδη, γάριτι Χριστοῦ. καὶ διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὃσα ἐν ἀργυρίοις σκεύεσι καὶ σεπταῖς εἰκόσι καὶ ἐπίπλοις καὶ βίβλοι πολλαῖ, καὶ ὃσα τε ἐν χαλκῷ ἐθεωρήθησαν καὶ τούτων βρέβιον γέγονε παρ' ἡμῶν ὑπογραφὴν οἰκείᾳ μου χειρ(2), περὶ ὧν διορίζομαι εἶγαι εἰς τὸ παντελὲς ἀνεκποίητα καὶ ἀναφαίρετα καὶ ὁ τολμήσων ἐξ αὐτῶν ἀφελεῖσθαι τὸ σίονοῦν, ὡς ιερόσυλος λογισθῆσεται καὶ σὺν τῷ Ἰούδᾳ ἐν κολάσεσιν αἰωνίας καταταγῆσεται, πρὸ ἐκείνων δὲ καὶ τῆς ἐκείνου ἀγγόνης κληρονόμος γένοιτο. ἀλλὰ μηδὲ εἰς νοῦν μελετηθείη, Χριστέ μου, ποτέ τινι, μὴ δυνάσῃ, μὴ ἄρχοντι,

¹⁾ μνήματος, E.

²⁾ Non exstat.

μὴ τῶν ἐν τῇ μονῇ τῇ προεστῶτι τῇ ὑποτακτομένῳ ἀφελέσθαι τῇ ἐκποιήσασθαι τι τῶν ἀναθημάτων τῇ τῶν ἐν αὐτῇ βιβλίων τῇ μέγα τῇ μικρὸν τῇ ὅποιονδηποτεοῦν ἔτερον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον διὰ σπουδῆς γενέσθω προστιθέναι καὶ προσαφιεροῦν [τι] ¹⁾ εἰς δόξαν θεοῦ καὶ αὐτῶν ὠφέλειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν. ὅμοίως χρὴ τὸν καθηγούμενον κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς διακαίησίμου, εἰς τὴν δὲ ἡμέραν ἐπιτηρεῖν ἀπαντα [τὰ] ²⁾ τῆς ἐκκλησίας, ἔχων ³⁾ ἐπὶ χεῖρας τὸ βρέβιον, καὶ καθὼς ἐπαρεδόθη ἀπαντα πρὸς τὴν ἐκκλησιάρχην, μήπως ὡς ἀσθενεστέρους ὥμας ⁴⁾ δελεᾶς καὶ ἡττηθῆ⁵⁾ τοῦ πονηροῦ τῇ κακοθουλίᾳ δράμετε ταχὺ πρὸς τὴν ἐξομολόγησιν τῇ γὰρ καθαρὶ ἐξαγόρευσις ἀναπληρώσει ὕμιν τὴν συγχώρησιν δικαίως ἐπιβραβεύουσα παρὰ τοῦ προεστῶτος καὶ μὴ προσπαθῶς, μηδὲ κατὰ τινα ἔκτισιν θλιψεως ἀποστερεῖτε τὸ δίκαιον τοῖς τυχοῦσιν ἀδελφοῖς, ἀλλὰ πάντα δικαίως κατὰ τὸν τοῦ προεστῶτος ὄρισμόν. πᾶσαν οὖν σπουδὴν εἰσηγήκατε τὸ μηδὲν μηδὲ ἄχρι τοῦ σμικροτάτου ἀνευ εἰδήσεως καὶ γνώμης τοῦ προεστῶτος ποιεῖν· εἰ γάρ τις ὕμῶν τοιοῦτον τι διαπράξῃται καὶ διὰ παραινέσεως καὶ γουθεσίας τοῦ τοιούτου ἐγγειρήματος μὴ ἀναστέλληται, τῷ προστήκοντι ἐπιτιμίᾳ ὑποβληθήσεται. ἀλλ' οὐδὲ ἐπ' ἀδείας ἔξει ὁ κελλαρίτης τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις τῇ συγγενέσι [παρέγειν τι] ⁶⁾ τὰ τῆς μονῆς, κατακενῶν τῇ νοσφιζόμενος ἐκ τῶν βληθέντων αὐτῶν ἄχρις καὶ ἐνὸς δριολοῦ· ἀμέτοχος γάρ ἔσται [δ τοῦτο ποιῶν] ⁷⁾ τοῦ θείου σώματος καὶ αἷματος, ἀλλὰ καὶ τῆς διακονίας ἐκστήσεται καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος τὴν ἀρετὴν αὐτὴν κρείττων προβῆσεται. καὶ ταύτην τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν ἔχειν διφεῖλει ὁ καθηγούμενος καὶ ὁ οἰκονόμος ἐν τῇ βρώσει καὶ τῇ πόσει τῶν ἀδελφῶν, τοῦ διακρίνειν ἔκάστω κατὰ τὴν ἀναλογοῦσαν ἀσθένειαν.

κἄτερ. Δέον οὖν δύο δοχειαρίους παρὰ τοῦ προεστῶτος προχειρίζεσθαι, ὃν ἐ μὲν εἰς τὴν εἰσοδον πᾶσαν διακαθέξει τῆς μονῆς καὶ ἀπογράψεται ἐν λεπτῷ τὰ εἰσοδιαζόμενά τε καὶ ἐξοδιαζόμενα, οὐχ ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ κατὰ τὴν ῥηθησομένην ὑποτύπωσιν. ἔσται γλωσσόκομον ⁸⁾ τῷ δοχείῳ μονῆς ἐνχποκείμενον, ἐν ᾧ εἰσαγθήσονται πάντα τὰ διθενδήποτε τῇ μονῇ ἐπερχόμενα, κλειστὶ κατησφαλισμένον καὶ σφραγίσει. ἔσται δὲ καὶ χαρτίον ταξιν μὲν ἐπέχον παραθέσεως, ἐντὸς δὲ [τοῦ] ⁹⁾ τοιούτου γλωσσοκόμου καὶ αὐτὸ ἀποκείμενον. τούτῳ προσγραφήσονται πάντα τὰ εἰρημένα κατὰ λεπτόν, ἀφ' ὃν λήψεται καθ' ἔκαστον μῆνα ὁ δοχειάριος λόγω τῶν τῆς μονῆς ἐνέδησιν τὰ χρειώδη καὶ κατακενώσει κατὰ τὸν τοῦ προεστῶτος διορισμόν. μετὰ μέντοι τὴν τοῦ μηνὸς συμπλήρωσιν συ-

¹⁾ Supplevimus. ²⁾ Supplevimus. ³⁾ ἔχειν E. ⁴⁾ ὥμας E. ⁵⁾ Iterum deest in codice folium. ⁶⁾ Supplevimus. ⁷⁾ Supplevimus. ⁸⁾ γλωσσόκομον E., hic et infra. ⁹⁾ Supplevimus.

καθεσθήσονται ἅμα ἐν τόπῳ ἀφορισμένῳ δὲ προεστῶς καὶ οἱ πρόχριτοι ἀδελφοὶ καὶ προτεθῆσεται μὲν τὸ γλωσσόχομον ἐπὶ μέσου, ἀνοιγήσεται δὲ παρὰ τοῦ τὴν κλεῖδα τούτου διακατέχοντος, εἴθ' οὖτας ἐκβληθήσεται μὲν ἡ παράθεσις πρότερον καὶ ἀναγγωσθεῖσα γνώριμα θήσει τὰ προθέντα τῷ δοχειαρίῳ εἰς ἔξοδον. εἶτα παραστήσει τὴν τούτων ἔξοδον οὖτας καθαρὰν καὶ σαφῆ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ οἰωνῶν ὑποθέσεων τῶν αὐτῶν μηγῶν εἰσοδιασθέντα παρ' αὐτοῦ δῆλα πάντας πάντα ποιήσει δὲ δοχειάριος, ἀπογραφήν τε τούτων προκομίσει δηλοῦσαν, τί καὶ διθεν παρὰ τίνος καὶ κατὰ ποιὸν εἰσοδιασθήτη καιρόν, καὶ οὖτας τὰ τε εἰσοδιασθέντα καὶ ἔξοδιασθέντα κατὰ τῶν αὐτῶν μηγῶν σαφῶς διαγινωσκόμενα προσγραφήσονται τῇ παραθέσει ἀριθμητέρον μετὰ δέ γε τὴν προσγραφὴν αὕθις δὲ μὲν χάρτης τῆς παραθέσεως τῶν γλωσσοχόμων ἐναποτεθῆσεται, ὡσάντως καὶ τὰ εἴτε ἀπ' εὐλογιῶν, εἴθ' ἐτέρωθεν ἔλθόντα πρὸς τὴν μονήν. ὁ δέ γε δοχειάριος φητὰ πάλιν ἀπὸ τοῦ γλωσσοχόμου νομίσματα ἔτερα λήψεται λόγῳ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰσελθόντος μηγός· εἶτα αὕθις κλεισθῆσεται τὸ γλωσσόχομον καὶ παρὰ τῶν εἰρημένων ἀδελφῶν σφραγισθὲν τῷ συνήθει τόπῳ ἀποτεθῆσεται, καὶ οὖτα σαφοῦς καὶ καθαρωτάτης πάσης εἰσόδου τε καὶ ἔξόδου γενομένης καὶ καταφανοῦς οὐχ ὑπολειφθῆσεται τι τὸ σύγολον σκάνδαλον ἢ κατὰ τοῦ τὴν τοιαύτην ἐμπιστευμένου διακονίαν, εἴθ' ἐτέρου τινός. ἐκτὸς τοιγαροῦν τοῦ τοιούτου γλωσσοχόμου ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἐντελλόμεθα μήτε τὸν μεθ' ἡμᾶς τὴν ἥγουμενίαν διαδεξόμενον, μήτε αὐτὸν τὸν τὰ δευτερεῖα ταύτης ἔχοντα, τὸν οἰκονόμον φημί, μήθ' ὄντιναοῦν ἔτερον ἐν καὶ μόνον νόμισμα ἢ πλείονα ἢ ἐλάττονα παρ' ἔωτῷ κατασχεῖν διὰ τὸ μέλλειν πάντα, ὡς εἴρηται, φανερῶς εἰσοδιάζεσθαι καὶ ἔξοδιάζεσθαι· τὰ δέ γε ἀμφίκα πάντα τῆς ἀδελφότητος, ἴματια τυχὸν καὶ μανδύας, ἀποστολικὰ καὶ λοιπὰ παρὰ τοῦ δοχειαρίου καλῶς τηρηθῆσονται καὶ τοῖς γρήγοροις τῶν ἀδελφῶν, καθ' οὓς ἀν ὁ προεστῶς αἱρῆται καιρούς, δεόντως διαδοθῆσεται. ἡ μέντοι τούτων ἐξώνησις παρ' αὐτοῦ τούτου ἔσται προβαίνουσα ἢ ἐτέρου τῶν ἀδελφῶν, τοῦ δοκιμασθέντος δηλογότι πεῖραν κεκτῆσθαι περὶ τα τοιαῦτα ἵκανήν. ὧνεῖσθαι δὲ τὰ τοιαῦτα κατὰ τοὺς προσήκοντας καιροὺς¹⁾ ἐπιτρέπομεν, περιποιεῖσθαι δὲ καὶ τὰ παλαιὰ κατὰ δύναμιν καὶ γράσθαι τούτοις βουλόμεθα· μόνην γάρ τὴν ἀναγκαῖαν ἤτητέον χρείαν, τὸ δὲ περιπτὸν ἐκ²⁾ τοῦ ἐναντίου μισητέον. τὸ δ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν μανδύων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστηθίων καὶ τῶν ὑποδημάτων καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν γρειωδῶν λέγομεν. Βταν οὖν γρεῖα εἴη ἀναγκαῖα³⁾ καινότερον τι τούτων ἀπολαβεῖν τινα, τὸ παλαιὸν κομιστέον ἄρα ἐν τῷ δοχείῳ. διοτέον δὲ αὐτῷ τοῦτο καὶ ἔτερον ἀποληπτέον εἰδῆσει τοῦ προ-

¹⁾ τ. καιροὺς προσηκ. Ε.

²⁾ ὡς Ε.

³⁾ ἀναγκαῖως Ε.

εστῶτος· ἄλλως γάρ, εἰ μὴ τὰ παλαιὰ κομίζοιντο, καὶνὰ διδόναι σὺν ἐπιτρέπομεν. καὶ ταῦτα μὲν διαπρᾶξέτω ὁ δοχειάριος· ὁ δέ γε ἄλλος ἕδιον καὶ αὐτὸς ἔχέτω καὶ ἀφορισμένον οἶκημα, δοχεῖσν καὶ τοῦτο ὄνομαζόμενον, καὶν τούτῳ τὴν παχυτέραν ὑλὴν ἀπασαν τῆς μονῆς ἐναποκειμένην τυγχάνειν, γεηπονικὰ τυχὸν ἐργαλεῖα, γαλκώματά τε καὶ ἄλλα τῇ μονῇ χρειώδη καὶ ἀναγκαῖα, & διακαθέξει ἐπιμελέστερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον μετὰ προσγραφῆς ταῦτα παραλαμβάνων, καὶ αὐθις ἀποδίδοντος τοῖς γρείσιν ἔχουσι τούτων διακονηταῖς, εἰς τε τὰς γεηπονικὰς καὶ λοιπὰς δουλείας τῆς μονῆς, ὡς ἀν εἰδῆσιν ἔχῃ ὁ τοιοῦτος, ποῖα καὶ πόσα τῶν προσφέρων ἐργαλεῖων ἔχαστῳ πρόσεισι τῶν διακονητῶν. τοῦ αὐτοῦ δὲ δοχειαρίου ἔργον ἔσται καὶ τὸ τὸν γαλκευτὴν ἐπιτυρεῖν τῆς μονῆς.

καὶ· Ἀναγκαῖόν μοι καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμνησθῆναι διακονιῶν, οἷον τὸν ὥρειάριον¹⁾ φημὶ καὶ τὸν ἀποθηκάτορα, ἄλλαξ δὲ καὶ τοὺς στρατοχόπους. τοῦ ἔχειν πρώτον μὲν τὸν φόβον τοῦ θεοῦ καὶ κατὰ τὸν [τοῦ]²⁾ προεστῶτος ὄρισμὸν ἀπαντά ποιεῖν ἐν τῇ εἰσόδῳ καὶ ἐξόδῳ, πάντα μέτρῳ δίδοσθαι καὶ μέτρῳ λαμβάνειν, ὡς που φησὶ τὸ Ἱερὸν εὐαγγέλιον, ὅτι „ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν“. καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, ἣν παρελάβετε παρ’ ἐμοὶ, τὴν ἀνωθεν παραχολουθοῦσαν, οὕτω ποιεῖτε, καὶ εὖ ἔστω ὑμῖν. εἰ δὲ Ἰωάς τις ἐξ ὑμῶν παρὰ γνώμην τοῦ προεστῶτος ποιοίη καὶ νοστισμός τις γίνεται ἀπὸ τῶν ἀνατιθέντων αὐτῷ, ὑπόδικος ἔσται τῇ ἀγνῇ θεομήτορι, ἀρ’ ἦς ἄρα καὶ τὴν διακονίαν παρέλαβεν, ὑποσχόμενος προθύμως καὶ ἀδόλως διακονῆσαι. ἄλλα καὶ ὁ προεστῶτος τοῦτον μὲν ἐκβαλεῖ τῆς διακονίας, καὶ ἄλλον ἀντ’ ἐκείνου πάντας προβλήσεται³⁾. τῷ δὲ ὑπούλως διακονοῦντι διθῆσεται ἐπιτίμιον ἐν ἀρτῷ καὶ ὑδατὶ κατὰ τὴν τοῦ σφάλματος ἀναλόγως ποσότητα.

καὶ· Ἐπί⁴⁾ δὲ τούτοις καὶ τοῦτο ὑμῖν διακελεύομαι τοῖς ἐμοῖς πατράσι καὶ ἀδελφοῖς, ὡς ἀν εἴη πᾶσιν ἡ αὐτὴ τροφὴ τε καὶ πόσις· μόνους γάρ ἐκείνους θεραπευτέον ἐν ἄπασι καὶ γειραγωγητέον εἰς δύναμιν, ὅσοι δὴ προφανεῖς ἄρρωστεις περίκεινται, καὶ δέονται τυχὸν διὰ τοῦτο βρώσεώς τε καὶ πόσεως κρέαττον τοὺς σύστασιν τοῦ ἀσθενοῦς αὐτῶν καὶ ταλαιπώρου σώματος· τοῦτο γάρ καὶ διακρίσεως οἷμαι καὶ τὴν συνείδησιν τῶν λοιπῶν διατηροῦν ἀσκανδαλίστως. οἱ ἀδελφοὶ δὲ ἡμῶν οἱ ἄρρωστοι μὴ τοῦτο τεθαρρυκέτες ἐκλύουσιν ἑαυτοὺς ζητοῦντες περιπτάτινα, καὶ ἀπερ Ἰωάς οὐδὲ εἰς ἀκοήν ποτε ἐδέξαντο, μὴ ὅτι γε εἶδον ἡ ἔφαγον, ἄλλα συνεχέτωσαν ἔχυτοὺς καὶ συστελλέτωσαν ἀρκούμενοι ἐκείνοις καὶ μόνοις, τοῖς ἄρα ἡ τοῦ κακοῦ καὶ τῆς εὐπορίας τῆς μονῆς περιφορὰ τούτους⁵⁾ δεξιοῦται·

¹⁾ ὥρειάρη E.

²⁾ Supplevimus.

³⁾ προσβλήσεται E.

⁴⁾ ἐπεὶ E.

⁵⁾ τούτης E.

εἰ γάρ καὶ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν διὰ τὴν ἐντολὴν ἐντελλόμεθα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τρυφᾶν αὐτοὺς παραχωροῦμεν, συνεσταλμένως δὲ μᾶλλον ξῆν καὶ ὡς δεῖ τοὺς μοναχούς, οὐαὶ καὶ αὐτοὶ τὸν τῆς ὑπομονῆς μισθόν, ὃν τὴν στέρησις τῶν ὄρεξεων καὶ τῆς ἀρρωστείας δυσχέρεια προξενεῖν αὐτοῖς μέλλει, ἐκ θεοῦ ἀπολαύσωσιν.

καὶ. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ θεοῦ προνοίᾳ ἀρρήτῳ καὶ τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσῃς ἀγνῆς θεομήτορος καὶ κατήσεις τινὲς ἀκίνητοι ἐπεκτήθησαν¹⁾ τῇ μονῇ, ὥσπερ ἄγωθεν εἰργταί, καὶ δεῖ τούτων²⁾ φροντίζειν τὸν προεστῶτα καὶ παρατηρητέον αὐτῷ τὰ εἴδες δύναμιν, δόποίους³⁾ εἶναι δεῖ τοὺς εἰς τὴν τούτων πρόγοιαν πεμπομένους ἀδελφούς, εὐλαβεῖς δηλονότι καὶ σώφρονας καὶ γηραιοὺς εἰς ἀπαν, εἰ δυνατόν, καὶ πρὸς τὰ πάθη νεκροὺς διὰ τὰς τοῦ Βελίαρ ἐπιβουλάς. κοσμικὸν δὲ διακονίαν τοιαύτην τινὰ τῆς μονῆς ἐγχειρίζεσθαι οὐκ ἐπιτρέπω ἄγεν τῶν γηρόνων καὶ τῶν ποιμανόντων⁴⁾ τὰ θρέμματα. εἰ δ' ἵσως εἴη ἐπίκτησις μὴ πλησιάζουσα τῇ μονῇ, ἀλλὰ καὶ ψυχικὴν ἔχουσα βλάβην, τὴν τοιαύτην ἐπιτρέπω διθῆναι: ἐπὶ συμφώνῳ τῇ ἀνταλλάγματι, πλησιέστερον ἔχουσα τῇ μονῇ τῇ ἀνήκουσαν ποσότητα τῆς εἰσόδου, τὰς δὲ τοιαύτας ἐπικτήσεις καὶ πλησιεστέρας ἀνεκποιήτους εἶναι βουλέμεθα παντάπασι καὶ ἀναφαιρέτους, παρὰ μηδενὸς ἀφαιρουμένας τῇ ἐκποιουμένας ποτὲ τὸ σύνολον χωρὶς ταῖς ἔχούσαις ψυχῶν βλάβην, ἐπεὶ⁵⁾ καὶ ταύτας οἱ φιλόγριστοι καὶ ἡμεῖς ἔξωνησάμεθα καὶ ἐπεκτησάμεθα⁶⁾ μετὰ πολλῶν κόπων καὶ ἔξοδῶν καὶ διὰ τροφὴν καὶ περιποίησιν τῶν ἀποκομένων συναδελφῶν ἡμῶν. καὶ ὁ τούτων τι ἀποκτησάμενος τῇ ἀφορισθόμενος διὰ πρόφασιν οἰανδήτινα, τῷ τῆς ἱεροσυλίας ὑποπεσεῖται πάντας ἐγχλήματι καὶ ταῖς ἐπὶ τούτων νομίμαις εὐθύναις χωρὶς [ταῖς ἔχούσαις]⁷⁾ ψυχῶν βλάβην.

καὶ. Λοιπὸν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα τὸν λόγον ἴτεον καὶ λεκτέον καὶ περὶ ἐκείνων ἐνδεχομένως, περὶ τε τῶν συναδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ἀρτοκοπίῳ κοπιῶντων⁸⁾, τὴν ἀπασαν ἀκολουθίαν καὶ αὐτοὺς ἐκπληρωτέον καὶ μὴ μκταίας προσασχολοῦντας ταῖς διμιλίαις· εἴωθε γάρ τοῦτο ἐν ταῖς συνελεύσεσι γίνεσθαι. διθῆναι δὲ διαχειδεύομαι πρὸς τοὺς κοπιῶντας ἀδελφοὺς οἷνον εὐλογίαν τὸ κατὰ σύνηθες διδόμενον ἔξαγιον. ἀλλὰ δεῖ ἐπιφωνεῖν καὶ τοὺς ἐν ἐργοχείρῳ ὅντας, τόν τε σκυτοτόμον, τοὺς τέκτονας καὶ χαλκέας τοῦ μὴ συνέρχεσθαι τινας τῶν ἀφελεστέρων ἀδελφῶν χωρὶς τῆς τοῦ προεστῶτος εἰδήσεως, καὶ προσασχολοῦντο εἰς ἀργολογίας καὶ εἰς αἰσγρολογίας ἐκτρέποιντο· ἐκ πολυλογίας γάρ φησιν οὐκ ἔχειν οὐδὲ άμαρτίαν. νουθετεῖσθαι δὲ παρὰ τοῦ κρείττονος μὴ παραιτείσθωσαν.

1) ἐπεκταθῆσαν Ε. 2) τοῦτο Ε. 3) ὄποιος Ε. 4) ποιμενόντων Ε. εἰ Ε.
5) ἐπικτ. Ε. 7) Addidimus ex antecedentibus. 8) κοπιῶντων Ε.

έντελλόμεθα γάρ αὐτῷ τοῦτο ποιεῖν ἐξ ἀγάπης καὶ πόθου τῶν ψυχοθλαβῶν ἀφεμένων ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν διαλέγεσθαι.

χθ'. Προσήκει τοιγαροῦν καὶ ἐπιστημονάργην προσεῖναι τῇ μονῇ ἐπισυνάγοντα τοὺς ἀδελφοὺς ἐν ταῖς τῶν φαλμῳδιῶν εἰς τὸν ναὸν εἰσελεύσεσιν. ἀρξαμένου ἦδη τοῦ κανδηλάπτου κρούειν τὰς βαρέας διαγαστάς ἀπελεύσεται πρὸς τὴν κέλλαν τοῦ καθηγουμένου καὶ ἐνὸς ἔκαστου τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐπιβοώμενος γεγωνότερον τό· „εὐλόγησον, πάτερ“, διεγέρει πάντας πρὸς τὴν τῆς μεσονυκτινῆς ἀκολουθίας ἐκπλήρωσιν. τοῦ δὲ δρόμου ψαλλομένου δίς, τοῦ ναοῦ ἐξελεύσεται μετὰ τὸν ἔξαψαλμον καὶ τὴν ἔκτην ὠδὴν καὶ παραβαλεῖ τῆς κελλίωις τῶν ἀδελφῶν, καὶ οὗς δὴ εὐρήσει ἐκ ῥαθυμίας ἵσως ὑπνώττοντας ἢ ἐκ τῆς ἐπιγινομένης ταλαιπωρίας τῶν διατροφῶν, ἀφυπνώσει καὶ πρὸς τὸν θεῖον εἰσάξει ναόν. τοῦτο δὲ ἀπαξὶ καὶ [ἐν] ¹⁾ τῇ θείᾳ τελέσει μυσταγωγίᾳ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἑσπερινῷ καὶ τοῖς ἀποδείπνοις, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀριστερῷ γορῷ αὐτὸς διφεῖλει τάσσειν τοὺς μέλλοντας ἐνάρξεις ποιεῖν κατὰ πᾶσαν σύναξιν. ἐπιτηρήσει δὲ συχνότερον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἐν πάσῃ ὥρᾳ, εἰ δυνατόν, καὶ ἀνευλόγως ἵσως συγκαθημένους ἢ ἀργολογοῦντας ἢ ἀργοῦντας ἢθ' ἔτερόν τι ποιοῦντας ἀπρεπὲς καὶ ἀνόητον, ἀδελφικῶς καὶ ἐν ἀγάπῃ παραινέσει καὶ διορθώσεται, πείσει τε ἐν ταῖς αὐτῶν εἰσιέναι κέλλαις καὶ τῇ εὐγῇ προσανέχειν καὶ τῷ ἐργοχείρῳ ἀπρέπει. καὶ ταῦτα μὲν ἐφ' δλῳ διαπράξεται τῷ ἐνιαυτῷ. ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην τεσσαρακοστὴν γινομέναις ἀναγνώσεσιν ἐν τῷ δρόμῳ καὶ ταῖς ὥραις τῆς οἰκείας ἔδρας ἀνιστάμενος τρεῖς ποιεῖν διφεῖλει γονυκλισίας τοῦ ἀγίου βῆματος ἔμπροσθεν ἀσκεπής, διέρχεσθαι τε καθ' ἕνα τοὺς ἀδελφούς, καὶ δὴ δὲν ἐφεύροι τυχὸν ὑπνώττοντα καὶ μὴ γρηγοροῦντα πρὸς τὴν τῆς ἀναγνώσεως ἀκρόασιν, ἀφυπνίζειν, ἀναπείθειν τε τὸν διωπνισθέντα ἀνίστασθαι καὶ ποιεῖν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θείου ναοῦ μετανοίας τρεῖς καὶ τοῖς δυσὶ γοροῖς. ἀνὰ μίαν καὶ οὕτω καθεούντα προσέχειν τῇ ἀναγνώσει ἐπιμελέστερον.

λ'. Γυναιξὶ δὲ ἄβατος ἔσται παντάπασιν ἢ μονῇ καὶ οὐδὲ προσωνύμσεως χάριν εἰσιτητέα δλῶς αὐταῖς εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. ἀλλ' οὐδὲ κρέας ταύτης ἐντὸς βρωθήσεται πώποτε, ἀλλ' οὐδὲ παῖδας λαϊκοὺς εἰς μάθησιν τῶν Ἱερῶν γραμμάτων [γρὴ δέχεσθαι]²⁾, ἀλλὰ πάντας γενειάτας, ³⁾ καὶ τοὺς τὸν οὖλον ἵσως ἐπανθεύντας κεκτημένους ταῖς παρειαῖς. τοὺς δὲ μονάσσαι θέλοντας παῖδας διὰ τὸ τῆς ἐκκλησίας καταλαβεῖν τὴν ἀκολουθίαν δεχέσθωσαν [οἱ πατέρες]⁴⁾ ἐν ἴδιάζοντι κελλίῳ τῆς μονῆς καὶ τὸ Ἱερὸν ψαλτήριον διδασκέτωσαν καὶ τὴν ἀλληγ.

¹⁾ Supplevimus. ²⁾ Supplevimus. ³⁾ εἰ E. ⁴⁾ τοὺς δὲ μ. θέλοντας παῖδας δοθήτωσαν E. οἱ πατέρες addendum videtur in loco suspecto.

ἀπασαν ἀκολουθίαν καὶ οὕτως εἰσιτητέον αὐτοὺς καὶ δεκτέον, χάριν δὲ ὑδροφορίας η̄ ἔτερας διακονίας οὔτε εἰσαχθήσονται, οὔτε δουλεύσουσιν.

λα'. Ἐπειδὴ πύλην ἀρετῆς βασιλικωτάτην τὴν φιλοξενίαν γινώσκομεν, ήτις ἐξ ἀγάπης εἴωθεν ἀποτίκτεσθαι, τῆς πρώτης τῶν ἀρετῶν, βουλόμεθα, καθὼς καὶ ἔως τοῦ νῦν ἐτελεῖτο, καὶ πάλιν γίνεσθαι ἐπὶ τοῖς τραπεζομένοις μοναχοῖς ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ, διπόθεν δὲ καὶ εἶν, δέχεσθαι μὲν πάντας καὶ ἀπονέμειν αὐτοῖς τὴν ἀναλογούσαν τροφὴν· τῆς ἡμέρας, ἐξ ὧν ἐσθίουσιν οἱ ἀδελφοί. εἰ δέ τις ἐξ αὐτῶν τῶν ἀξιολόγων εἴη καὶ τοῦ ζωοδόχου τάφου προσκυνήσεως χάριν η̄ ἐνδημίᾳ, ἐντερψίεσθαι τοῦτον καὶ δέχεσθαι ἐπὶ τῇ κοινῇ τραπέζῃ καὶ ἐπίσης τοῖς ἀδελφοῖς διατρέφεσθαι ἐφ' ὅλαις τρισὶν ἡμέραις ἐπιξενούμενον. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἀρχόντων παραβαλλόντων, τῶν ἀδελφῶν τηγικαῦτα ἕηροφαγούντων τὸν μὲν τοῦ κοινοβίου τύπον¹⁾ φυλάττεσθαι χρή, τὸν δὲ παραβαλόντα ὑποδέχεσθαι ἀλλως. καὶ συγχαθεσθήτω τῷ προεστῷ καὶ ἀκαταχρίτως συγεσθιέτω²⁾, καὶ τῆς ἀναλογούσης τιμῆς ἀξιωθήτω. οἱ δὲ προσερχόμενοι τῷ πυλῶνι συγνοτέρως πένητες καὶ συναδελφοὶ ἡμῶν, ἐπεὶ πάντας ἔνδον εἰσάγεσθαι τοῦ μοναστηρίου ἀδύνατον, ἀλλ' ἐν τῷ ἔνοδῳ χείρι τῷ ἐξωθεν τῆς μονῆς [δεχθήσονται]³⁾, καὶ ὁ ἔνοδός ἐπιχορηγήσει ἐκάστῳ ἀρτον καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τραπέζης παραμυθίσεται⁴⁾. οὐδὲ γάρ ὑποστρέφειν τινὰ τοῦ πυλῶνος αἵρεσμεθα νήστιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν διατυπωθεῖσαν ἀγωθεν συνήθειαν καὶ πάντας ἀνακτᾶσθαι τροφῆς καὶ εὐποιίας τὸ κατὰ δύναμιν, εἰ μή τις εἴη γυνή· ταύταις γάρ οὐ μεταδοτέον, οὐ μίσοῦντες τὸ συγγενές, ἀπαγε, ἀλλὰ τὴν ἐκεῖθεν βλάβην ἀφορώμενοι, ὡς μὴ συνηθείας κρατούσης πυκνότερον τῷ πυλῶνι παραβάλλειν αὐτὰς καὶ κακῶν αἰτίας μᾶλλον η̄ ἀγαθῶν τοῖς ἀδελφοῖς εύρίσκεσθαι. καὶ τοῦτον φυλάττειν τὸν ὅρον ὁ προεστῶς καὶ ὁ cīκονόμος καὶ ὁ ἔνοδός ἀχρι παντὸς ἐντελλόμεθα ἐν ἀγίῳ πνεύματι. καὶ τὰ μὲν τῆς φιλοξενίας καὶ ἐλεημοσύνης οὕτως ἀεὶ τηρηθήσεται. ἐπὶ δὲ τὰ συμφέροντα τοῖς ἀδελφοῖς αὖθις τρεπτέον.

λβ'. Ἐφείσθω τοίνυν τῷ προεστῷ, καθ' οὓς ἂν αὐτὸς αἴροιτο⁵⁾ καιρούς, εἰς τὰ τῶν ἀδελφῶν κελλία εἰσέργεσθαι καὶ ἀναψηλαφᾶν, μή πού τις ἐργόχειρον κατασκευάζει τῆς αὐτοῦ βουλῆς καὶ γνώμης ἔκτός, εἴτε τὰ λεγόμενα κατὰ κοινολεξίαν μαργούνια, εἴτε τινὰ κτῆσιν ἔτεραν, καὶ τῶν εὐτελεστέρων ἀναθεωρούμενα⁶⁾, καὶ εἰ εύρισκοι, [δέον] ἀφαιρεῖσθαι⁷⁾ ταῦτα καὶ η̄ πυρὶ καίειν η̄ τοῖς πτωχοῖς διανέμειν, αὐτὸν δὲ τὸν κτησάμενον τὰ δέοντα παραινεῖν καὶ τοῦ τοιούτου ἀνα-

¹⁾ τόπον Ε. ²⁾ συγισθιάτω Ε. ³⁾ Supplevimus. ⁴⁾ παραμυθίσεται Ε.
⁵⁾ αἴρειτο Ε. ⁶⁾ Locus suspectus. ⁷⁾ ἀφαιρεῖσθω Ε. Supplevimus δέον.

στέλλειν ἔκτοτε ἐγγειρήματος, ὡς ἐναντία διαπραττόμενον τῷ τῆς μονῆς κανόνι,
ὅπερ ὁ μέγας ἔφη Βασιλεῖος, περιέχων ρήτως οὐτωσί· „εἴ τις κέκτηται ἐν τῷ
μοναστηρίῳ τι, εἴτε ἔκτὸς τοῦ μοναστηρίου, ἔστω ἀκοινώγητος“. ἀλλ' ἀναγκαῖόν
μοι καὶ ἄλλων ἐπιμνησθῆναι κανόνων τῶν¹⁾ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
ἐπὶ τοῖς τὸν μοναδικὸν ἐπανηρημένοις βίον ἐκτεθημένων. „ὁ συνεγγνωκὼς ἀδελφὸν
τὴν ἐκ τοῦ μοναστηρίου ἔξοδον καὶ τὴν συνομιλήσας ἢ συνευδοκήσας καὶ μὴ προσ-
αγγεῖλας, ἀφοριζέσθω ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἑβδομάδα μίαν ἀρτου καὶ ὕδατος. εἴ
τις ἔξέλθῃ τῆς μονῆς χωρὶς παραθέσεως τοῦ προεστῶτος, ποιείσθω μετανοίας
ἔκατὸν καὶ ἔγραψῃ τὴν ἡμέρας τρεῖς. εἴ τις ἐν τῇ τραπέζῃ ἐσθίων φλυαρεῖ ἢ ἔξ
ἀπροσεξίας ποιήσει τὶ μὴ ἀρέσκον, ἐγειρέσθω καὶ φαλλέτω κατὰ τὸ σύνηθες·
„ἔλεγάν με ὁ Θεός“, καὶ αἰτείτω συγχώρησιν. εἴ τις μὴ λαβὼν εὐλογίαν ἐσθίει,
ποιείτω μετανοίας πεντήκοντα.²⁾ εἴ τις ἀπολιμπάνεται τῆς πρώτης τραπέζης, μὴ
εἰρηκώς τὴν αἰτίαν, μενέτω ἀσιτος ἥως ἐσπέρας. εἴ τις οὐ φθάσει τὴν εὐχὴν
τῶν ἀποδείπνων, βάλλων τὴν συνήθιστας μετάνοιαν φαλλέτω τὴν ἀπασαν ἀκολου-
θίαν καὶ ποιείτω μετανοίας ν'. εἴ τις τῶν ἀδελφῶν ἀκαίρως εἰσέρχεται εἰς τὸ
έψητήριον φλυαρῶν καὶ διαταττόμενος χωρὶς τῶν διακονητῶν καὶ τοῦ οἰκονόμου,
ποιείτω μετανοίας λ'. εἴ τις μετὰ τὴν μετάνοιαν εύρεθῇ ὅμιλῶν ἢ ἴδιαίων μετά
τινος, ποιείτω μετανοίας ν'. εἴ τις χωρὶς ἐπιτροπῆς ἢ χρείας ἀναγκαίας εἰσέλθῃ
εἰς κελλίον ἄλλου, ἢ κοιμηθῆ ἢ πιάσει ἔργοχειρον, ἀφοριζέσθω ἡμέρας τρεῖς ἔξω
τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἔγραψῃ τὴν ἔγραψῃ τῷ³⁾. εἴ τις εύρεθῇ γράφων τινὶ
ἢ δεγόμενος γράμμα χωρὶς τοῦ ἀββᾶ, ἔγραψῃ τῷ⁴⁾, καὶ ἔγραψῃ τῷ⁵⁾. εἴ τις
οἱ λαμβάνων καὶ ὁ δίδων χωρὶς τοῦ οἰκονόμου, ἀφοριζέσθω. εἴ τις τῶν γεηπόνων
ἢ τῶν κηπουρῶν ἢ ἀμπελικῶν ἢ ποιμένων χωρὶς τοῦ εὐλογισθῆναι τὰς ὀποιασούν
ὄπωρας καὶ καταλύσει, ποιείτω μετανοίας πεντήκοντα⁶⁾, καὶ ἔγραψῃ τῷ⁷⁾. εἴ τις
χωρὶς ἐπιτροπῆς καὶ εὐχῆς τοῦ ἀββᾶ τεμεῖ φλέβα ἢ γηροκομεῖ⁸⁾, ἢ ἴμάτιον
ἢ ὑπόδημα φορέσει, ποιείτω μετανοίας ν'. εἴ τις ἀρῃ καρπὸν ἀπὸ δένδρου, χωρὶς
τοῦ φυλάττοντος ἢ τοῦ κηπουροῦ, ποιείτω μετανοίας κε'. δφείλουσι δὲ καὶ οἱ δια-
κόνηται καὶ φροντισταὶ τῶν λοιπῶν ἀπασῶν χρειῶν ἐπιμελῶς περὶ πάντων φρον-
τίζειν, ἵνα μὴ τῷ κρίματι τῆς ἀμελείας ὑποπέσωσι. δέον τοὺς παραγεγομένους
συγγενεῖς τῶν κατὰ τὴν μονὴν ἀδελφῶν διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς πύλης ἐπιστατοῦντος τῷ
ἡγουμένῳ καταμηνύσαι καὶ πρῶτον μὲν τῆς τούτου καταβούσθαι θέας, εἴθ' οὐτω
δι' ἐπιτροπῆς αὐτοῦ καὶ τῷ κατὰ συγγένειαν ὀπτάνεσθαι, ὡς ἂν καὶ ἡ τοῦ καθη-

¹⁾ αὐτῶν E. ²⁾ πενήντα E. ³⁾ εἰσελθει. ἔγραψῃ F. ⁴⁾ πενήντα, ut
supra E. ⁵⁾ γηροκομεῖ E.

γουμένου βουλὴ παρασκευάσει, καὶ τὸ τοῦ παραβαλόντος ἔξετασις ἐμφανίσει, δὲ τῷ δρῳ τούτῳ μὴ ἐμμένων καὶ αὐτὸς χωρὶς εἰδῆσεως [τοῦ προεστῶτος]¹⁾ προσελθὼν²⁾ τῷ ἀγχιστεῖ ἀφοριζέσθω ἄρτου καὶ ὑδατος ἡμέρας τρεῖς, ὅπως μὴ φρονῇ, ἀπέρ οὐ δεῖ φρονεῖν. ταῦτα τοίνυν εὑρόντες ἡμεῖς καὶ συντείνειν ἐγνωκότες εἰς ὠφέλειαν τῆς ἀδελφότητος, ἐκ τῶν κανόνων τοῦ μεγάλου Βασιλείου συλλέξαντες, ὡς προείρηται, ἀνάγραπτα σὺν τοῖς ἄλλοις ἐποιησάμεθα.

λγ'. Οἱ μὲν οὖν παραδοθέντες ὑμῖν τύποι τε καὶ κανόνες παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τούτοις συμπεπεράτωνται, καὶ εἰ τὸ ἐμὸν λογικὸν ποίμνιον τούτους φυλάξοι, πρώτον πάντως τούτων ῥᾳγήσεται τὸ φῶς καὶ τὰ ἴματα³⁾ αὐτῶν ἐξ ὑψους ἀνατελεῖ. εἰ δὲ οὐσιας τοῦ τυπικοῦ⁴⁾ ἐκτραπείη, καὶ [τὰς] πατρικὰς ἀθετήσει ἐντολῆς, ἀθετηθήσεται πάντα⁵⁾ αὐτῷ, καὶ τῆς παρακοῆς κομίσεται τὰπίγειρα. ἀλλὰ μή, χύριε ὁ θεός μου, μὴ οὕτως γένηται ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἀδελφοῖς, μηδὲ ὁ δεινὸς θηρ τούτους διασπαράξειεν, ἀλλ' ὥσπερ ἔως τοῦ νῦν τετήρηκας ἐν τῷ σῷ ἀγίῳ ἐνόματι, οὕτω καὶ ἔως τέλους συντήρησον, ἵνα τὸ σὸν ποιῶσι θέλημα, θέλημα δὲ πάντως σὸν τὸ κατ' ἔχνος βαίνειν τούτους τῶν ἀγίων σου ἐντολῶν· αἵτια δὲ τοῦ ταῦτα πάντα ποιήσαι ἡμᾶς ἀνάγραπτα ἐν τῇ παρούσῃ τυπικῇ διατάξει καὶ ἀλλα μὲν τούτοις διατροπὴν θολεράν⁶⁾ καὶ εἰ σκοπὸς παρὰ τῷ Ἱεσεκιὴλ καὶ τῇ ἀληθείᾳ δὲ προεστῶς τῶν ψυχῶν καὶ ἔστι καὶ διομάζεται, πῶς δὲ τὴν ἡπειλημένην δὲ ἐκείνου ρόμφαιαν ἐξέφυγον καὶ τὴν ἔκτισιν τοῦ αἵματος τοῦ ποιμνίου, εἰ γε μὴ πάντα προεθέμην εἰς μέσον· „οὐαὶ γάρ“, φησιν, „ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπὴν θολεράν“.⁶⁾ καὶ εἰ σκοπὸς παρὰ τῷ Ἱεσεκιὴλ καὶ τῇ ἀληθείᾳ δὲ προεστῶς τῶν ψυχῶν καὶ ἔστι καὶ διομάζεται, πῶς δὲ τὴν ἡπειλημένην δὲ ἐκείνου ρόμφαιαν ἐξέφυγον καὶ τὴν ἔκτισιν τοῦ αἵματος τοῦ ποιμνίου, εἰ γε μὴ πάντα προεθέμην εἰς μέσον· „οὐαὶ γάρ“ φησιν „ἀνθρώπου, σκοπὸν τέθεικά σε τῷ λαῷ μου. εἰ μὲν τὸν τὴν ρόμφαιαν ἐρχομένην καὶ διαμαρτύρει αὐτοῖς, ἀθῷος εἰ· εἰ δὲ οὖν, τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐκζητηθήσεται.“ ταῦτα δὲ πάντα τὴν τυπικὴν τῆς διατάξεως ἔκθεσιν ἀναγκαῖαν μοι πεποιήκασιν, ἵνα ὥσπερ ἐν πρωτοτύπῳ κανόνι· καθ' ἐκάστην ταῦτη ἐνατενίζοντες οἱ ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἐκ ταύτης τυπῶσι τὸν βίον αὐτῶν, καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἀναζωγραφῶσι τὰ θέσμια τῆς παρούσης ἡμῶν ἐντολῆς καὶ οὕτω διαφυλάττοιεν ἀπαράτρωτα καὶ τὸ συνειδὸς καθαρὸν παραστήσαιεν ἐπὶ τοῦ ἀδεκάστου χριτοῦ, διὰ τῶν θερμῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας δεσποινῆς ἡμῶν θεοτόκου καὶ δι' εὐχῶν τῶν μακαρίων γερόντων καὶ πατέρων ἡμῶν. ὑμεῖς δὲ σώζοισθε καὶ μεγαλύνοισθε καὶ εἰργηνεύοιτε καὶ ζηλωταὶ

¹⁾ Supplevimus. ²⁾ προελθῃ Ε. ³⁾ ἴματα Ε. confer proph. Esaiam 58, 8.

⁴⁾ τοῦ ναυτίου Ε. ⁵⁾ πάντως Ε. ⁶⁾ ὦ . . . ἀνατροπὴ θολερᾶ. Ambac. 2, 15.

παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ ὑμῶν καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ γένοισθε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.

λδ'. Ιδού γάρ δὴ καὶ ἡγούμενον προνοίᾳ θεοῦ ὑμῖν, τῷ ἐμῷ ποιηνίῳ, καταλιμπάκῳ τὸν ἱερομόναχον καὶ ἐμὸν μαθητὴν, κύριν Ἰωακείμ, ὁφείλοντα μετὰ τὴν ἐμὴν ἀποβίωσιν τὴν προστασίαν πᾶσαν τῆς μονῆς ἀναδέξασθαι, ἄνδρα ἐπ' ἀρετῇ καὶ εὐλαβείᾳ μεμαρτυρυμένον, συνέσει τε καὶ λογιότητι καὶ πνευματικῇ καταστάσει κοσμούμενον καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγαθοῖς προτερήμασι καὶ πολλά μοι, ὡς καὶ ὑμεῖς ξέτε, συγκωπίασαντα ἐπὶ τῇ τῆς μονῆς καταστάσει καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτῇ. ἀλλ᾽ οὗτος μὲν τὴν τῆς ἡγουμενίας σφραγῖδα παρὰ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Ταμασίας καὶ πρωτοθρόνου διεξάμενος διακυβερνήσεις τὴν μονὴν καὶ διαναπαύσεις τὸ ποίμνιον ἐν τόπῳ χλόης καὶ ἀναψύξεως. ὑμῖν δὲ πᾶσιν ἀπλῶς ὑποτίθημι, ἀδελφοί, μετὰ τὴν ἐμὴν τῶν ὥδε μετάστασιν σπεύδειν τὰ τῶν ψυχῶν ὑμῶν αὐτῷ ἀνατιθέναι κινήματα πάντα καὶ τοὺς λογισμοὺς τοὺς ψυχοβλαβεῖς ἔξομολογεῖσθαι, ἵν' ἐντεῦθεν αὐτίκα τῇ πρὸς αὐτὸν σχέσις τε ὑμῶν καὶ διάθεσις, διοία εἴη, χαρακτηρίζοιτο. λογισμοὺς δὲ οὐ τοὺς προεξαγορευθέντας ὑμῖν φαμεν, εἰ μή πού τις τοῦτο ξως ἔκων αἱρετίσοιτο¹⁾ , ἀλλὰ τοὺς δσημέραι καὶ ὥραι ἐνοχλοῦντας ὑμῖν· οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἐστιν ἀνθρώπους ὅντας μὴ καὶ λογίζεσθαι τί ποτε πονηρόν. καὶ μὴ ἀναβολῇ τὸ καλὸν ήτε διδόντες, διπέρ οὐ δεῖ, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ σπουδῇ πρὸς τοῦτο τρέχετε, ὡς ἂν ἐν ήτε πάγτες τὸ αὐτὸ φρονοῦντες, τὸ αὐτὸ λογιζόμενοι, ὑφ' ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ποιμένοι τε, καθαπέρει τις χρυσῇ σειρᾷ ἀλλήλοις συνδούμενοι ἀλλήλων τε περιέχεσθε καὶ εἰς ἐν συναρμολογεῖσθε σῶμα ὑπὸ μᾶς κεφαλῇ, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, τῇ ἀρχιτεκτονίᾳ τοῦ πνεύματος· καὶ εἴητε μοι, τέκνα, πᾶσαν τιμὴν, πᾶσαν εὔνοιαν, πᾶσαν εὐλαβείαν, πᾶσαν ὑποταγὴν ἀδιάκριτον, πᾶσαν εὐπείθειν τῷ ἡγουμένῳ ὑμῶν ἀποσώζοντες, καθάπερ τινὶ τῶν πατέρων εἴρηται· „εἰ γάρ, φησι²⁾ , ὑπὲρ ἡμῶν οἱ ἡμῶν ἐπιμελούμενοι λόγοι ἀποδοῦναι μέλλουσι, πῶς οὐχὶ κατὰ πάντα τούτοις ὑποταγγισόμεθα καὶ ὡς κεφαλῇ³⁾ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος ὑπακούσωμέν τε καὶ ἔξυπηρετήσομεν“; καὶ δοθεὶς καὶ μέγας ἀπόστολος Παῦλος οὕτως ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους⁴⁾ αὐτῇ ἐπιστολῇ φάσκει· „πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείχετε· αὐτοὶ γάρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες“· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, εἰρήνην, ὁμόνοιαν φυλάττοντες εἴητέ μοι, ἀλλήλων ὑπερκαίσμενοι ἐκ φιλοστόργυς γνώμης, ἀλλήλους στηρίζοντες, ὑπο-

¹⁾ αἱρητήσοιτο Ε. ²⁾ φησὶ εἰ γάρ Ε. ³⁾ κεφαλῇ Ε. ⁴⁾ Lege ad Hebr.

(XIII, 17).

στηρίζοντες, γνοθετοῦντες, παρακαλοῦντες, ἀνεχόμενοι, κατανοοῦντες ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, εἴ τι χρηστόν, εἴ τι σωτῆρις, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαινος, σπεύδοντες κατορθοῦν εἰς δύναμιν· φησὶ γάρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· „ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς“. καὶ ἀλλαχοῦ· „ἐν τούτῳ γάρ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἀλλήλοις“. ὄρατε, τίνος ἐσόμεθα μαθηταὶ ταῦτα φυλάττοντες; ὄρατε, οἵας δόξης καὶ μακαρίτητος καὶ ἀγαλλιάσεως τυχεῖν μέλλομεν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ μαθητευόμενοι· τοιγαρούν πάσῃ σπουδῇ, πάσῃ δυνάμει, πάσῃ προθυμίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ περιέρχῳμεθα.

Γ.ε. Καὶ σὺ δέ, ὁ πάτερ πνευματικὲς τῆς Ἱερᾶς ταύτης ποίμνιας καὶ ὁδηγέ, μέτριος ἔσσο τοῖς ἀδελφοῖς, ἐπιεικῆς, κριδεμονικὸς καὶ τὸ δὲ πατρικὴν αὐτοῖς ἀποσώζων τὴν εὔγοιαν. ναί, παρακαλῶ, πάντων κήδεσυ, πάντων φρόντιζε, ἀνέγου πάντων, ἀντέχου νουθετῶν, παραινῶν, διδάσκων, παρακαλῶν, νοσοῦντας ὑγιαίων, ἀσθεγοῦντας ὑποστριζῶν, δλιγοψυχοῦντας παραμυθούμενος, ἀμφοτάνοντας ἐπιστρέψων, ἐβδομηχαντάκις ἐπτὰ συγχωρῶν κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνήν· συμφέρει γάρ ὑμῖν αὐτὸν μιμουμένους τὸν κύριον, ὡς συγκαταβατικοὺς κριθῆναι καὶ τι τῶν δεόντων παραλιμπάνοντας ἢ τὴν ἄκραν φυλάττοντας δικαιοσύνην, ὡς ἀσυμπαθεῖς καὶ μισαδέλφους κατακριθῆναι. „καὶ ἵνα τἄλλα παρῷ“, φησὶν ὁ μέγας Βασιλεῖος, „καὶ αὐτὸς δὲ ὁ καθηγούμενος ὡς πατὴρ παιῶν γνησίων ἐπιμελούμενος ἐπισκέψεται τὴν καθ' ἑνὸς ἔκαστου χρείαν καὶ τὴν ἀρμόζουσαν κατὰ τὸ δυνατὸν εἰσάγει θεραπείαν καὶ ἐπιμέλειαν καὶ τὸ κατὰ ἀληθείαν ἀσθενοῦν μέλος εἴτε ψυχικῶς, εἴτε σωματικῶς μετὰ ἀγάπης τῆς πατρικῆς εὐνοίας διεβαστάσει“. οὕτως οὖν ἔχοντα τὸν καθηγούμενον ὑμῶν, ἀδελφοί, καὶ πατρικῶς περὶ ὑμᾶς διακείμενον καὶ φιλοθέως καὶ εὐσεβῶς ποιμαίνοντα τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ὑμᾶς, σὺν ἀντεπηγόρει αὐτῷ ἢ παρακούσητε ἢ χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης ποιήσητε τι· ὁ γάρ τοῦτο ποιῶν ἔνογχος ἔστω τῇ ἀγνῇ θεομήτορι καὶ ὑφέξει λόγον πρὸς αὐτήν, εἰ μὴ μετανοήσει. ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ὁ καθηγούμενος τοῖς συγγενέσι καὶ φίλοις αὐτοῦ γαρζόμενος τὰ τῆς μονῆς ἀναλώσειεν· ἔσεται γάρ, οὗτοι ποιῶν, τῶν θείων μυστηρίων ἀμέτοχος ἐν ἀγίῳ πνεύματι, διὸ καὶ προσεκτέον αὐτῷ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος· καὶ γάρ ἡμεῖς οὐκ ἴκανῶμεν, ὡς ἰσόρροποι, αὐτῷ ἐπιτιθέναι τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀνευλόγου καὶ μὴ διεύσης ἐξέδου καὶ καινοτομίας τῶν τῆς μονῆς προτυμάτων τε καὶ γρηγόρτων, ἀλλὰ τὴν τοῦ θεοῦ φρικτὴν σὺν ἐκρεμέσται κρίσιν, ἥν ἐπιψηφιζόμενοι τούτῳ ταῦτα γράφομεν. εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπηγνῆς ὀφείλει καὶ ἀναιδέστατος, ὡς μηδὲ τὸ τοῦ θεοῦ δεδιέναι κρῖμα, ἀλλ' ἀπρεπῶς πάντα τῇ

μονῆ ἀναλύσει¹⁾ τότε λοιπὸν ὑπὸ τῶν προχρειττόνων τῆς ἀδελφότητος ἀνακρινέσθω, καὶ εἰ μὲν διορθωθῇ, ἔστω συμπαθημένος. εἰ δὲ πάλιν τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένει, ἀναφερέσθω τῷ ἐφόρῳ καὶ [οὗτος]²⁾ δικαιώσῃ τὸ δίκαιον ποιήσει καὶ τὸ ἄδικον διορθώσει· πρὸς γὰρ σύστασιν τῆς μονῆς καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁφθαλμὸν αὐτὸν εἶναι πᾶσι καὶ ὑπόδειγμα, οὐχὶ δὲ ὑπουλὸν καὶ ἱερόσυλον (ὅπερ μὴ γένοιτο, Χριστὲ βασιλεῦ, τοιοῦτον πότε παραχωρήσαι τοῦ ποιμάναι τὸ σὸν ποίμνιον), ἀλλὰ μᾶλλον ἐκπληρωτὴν τῶν σῶν θείων ἐντολῶν καὶ ἀκριβῆ φύλακα τῆς τυπικῆς διατάξεως, καθὼς ἀναθεν παρέλαβεν ἡ κρατοῦσα συντήθεια, τοῦ στοιχεῖν καὶ αὐτοὺς τῆς πατρικῆς ὑποτυπώσεως, ἵνα δπως πάντες ἐν [σῶμά]³⁾ ἐσμεν ἐν κυρίῳ.

λς'. Αφ' ἑτέρου μέντοι μοναστηρίου τῆς γῆσου καθ' ἡντινασῦν αἰτίαν ἥγουμενος οὐ προχειρισθῆσεται, ἀλλὰ τὸν καὶ θρέμμα καὶ παιδευμα καὶ κουράν ταύτης τυγχάνοντα καὶ τοὺς τύπους αὐτῆς εἰδότα καὶ τὰ ἕθη τῶν ἀδελφῶν ἀκριβέστατα· πάντας γὰρ τοὺς ἀποκειρομένους τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγίᾳ μονῆ εἴτε ἀποστολικούς, εἴτε μεγαλοσχήμους ἀξίους δῆτας τῆς ἥγουμενίας βουλόμεθα προχειρίζεσθαι· μόνους γὰρ ἐκείνους τῆς προστασίας ἀπείργομεν, τοὺς μήτε ἀρχὴν ἢ μετάνοιαν ποιήσαντας τῆς ἀδελφότητος, εἰ⁴⁾) καὶ πολλοῖς ἔτεσιν [ἐν] διατρίψαντες⁵⁾ εἴεν τῇ μονῇ. εἰ δ' ἵσως οὐχ εύρεθῆσεται ἀξίος τῆς ἥγουμενίας ὁ ἔχων προχειρίσιν καὶ ἀξίαν ἱερέως, (ὅπερ ἀπεύχομαι), τότε ἥγουμενεύσωσιν οἱ ἀνισθεν δηλωθέντες· οὐδὲ γὰρ βούλομαι ἱερέα μὲν δῆτα, οὐκ ἀξίον δὲ τῆς ποιμαντικῆς προστασίας καὶ ἀγωφελῆ πρὸς τὸ ποιμάναι ψυχὰς [ἥγουμενεύειν]⁶⁾, ἀλλ' οὐδὲ γὰρ ἐπιπηδήσει· τις προπετῶς καὶ οἰκειογνώμως χρόνους τυχὸν προβαλλόμενος ἡ γνῶσιν ἢ ἐνέργειαν ἢ εὐγένειαν ἡ ἀξίωμα ἡ προσαγωγὴν χρημάτων ἡ κτημάτων, ἀλλ' ἐκεῖνος ἔσται προτιμητέος, διὸ ὁ καθηγούμενος εἶδε⁷⁾ ἔχοντα τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς καὶ οἱ κατὰ θεὸν ἀδελφοί, αὐτὸς ἔξει καὶ τὴν ἀξίαν τῆς προχειρίσεως.

λζ'. Ἐπειδὴ ἔγγιστα τῆς μονῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἡλιον οἶκον ἱερὸν ἀνεγείραμεν εἰς δνομα τιμώμενον τοῦ [τιμίου Προδρόμου καὶ]⁸⁾ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου μετὰ τῶν ἐκεῖσε κελλίων, δλιγοστῶν δένδρων σὺν τῷ βραχεῖ ὑδατι, ὅπερ ὁ πολὺς ἔρως τῆς ἔνδον με καταφλεγούσης ἡσυγίας . . . οὐκ ἐξ με . . . καὶ τῆς τῶν ἐμῶν συναδελφῶν ἡ ἀσχετος ἀγάπη ἐπαπολαῦσαι τοῦ ἐφετοῦ, . . .⁹⁾ ἀλλὰ καὶ θείαν μυσταγωγίαν ἐκτελεῖσθαι τετύπωκα, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐκαινίσθη καὶ καθιερώθη, καὶ τὰς δύο ἔορτὰς δὲ λαμπρῶς σὺν ὑμῖν ἔορτάσουσι¹⁰⁾, τὸ γενέσιόν φημι καὶ τὴν ἀποτομήν, ἀλλὰ καὶ τὴν σύναξιν κατὰ τὸ σύντθες. καὶ ταῦτα μὲν τελεσθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπαντα.

1) ἀναλίσει E. 2) Supplevimus. 3) Supplevimus. 4) ἡ E. 5) διατρ. E.

6) Supplevimus. 7) ίδει E. 8) Supplevimus. 9) Locūsus suspectus et ut videtur, mutilus. 10) ἔορτάζουσι E.

λθ'. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἀγίας σίκνιας καὶ Ἱερὰς βίβλους ἀφιέρωσα εἰς δόξαν θεοῦ καὶ τοῦ ἀγίου [πνεύματος]¹⁾, ἢ κατ' εἶδος ἐν ἴδιαζοντι ἐγγράφῳ²⁾ προσγραφήσονται καὶ διωρισθήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔχειν τῶν δηλωθέντων τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ψάλλειν καὶ ἡμῶν ὑπερεύχεσθαι τυπῷ . . . λαμβάνειν ἀνυστερήτως³⁾), ἢ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τετύπωκα, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἔχει τὴν ἐμὴν σημείωσιν δικειόχειρον.

μ'. Ἐτερον δὲ κελλίον κτισθῆναι ἀπὸ τοῦ γῦν ἔγγιστα τῆς μονῆς πάρεξ τοῦ δηλωθέντος ἀπειργομένη παντελῶς. οἱ δέ γε ἡσυχάζειν προαιρούμενοι τῇ εἰδήσει τοῦ προεστῶτος οἰκοδομήσουσι κέλλας ἐν ἡσυχαστοτέροις τόποις ἔχοντες τούτον τὸν χωνόνα, μετὰ πολλῆς δηλονότι δοκιμῆς κατὰ κυριακὴν δψὲ λαμβανέτωσαν τὸν ἐπισιτισμόν, τῶν πέντε δηλονότι ἡμερῶν, ἄρτους καὶ διπώρας ἢ δσπρια βραχέντα ἐν ὕδατι καὶ πλοκήν εἰς ἀκηδίας ἀντίκτησιν. καὶ τῷ σαββάτῳ τὴν κέλλαν καταλιμπάνοντες εἰς τὴν μονὴν εἰσιέτωσαν καὶ τὰ παρατιθέντα ἐσθιέτωσαν ἐπίσης τῆς ἀδελφότητος, τὸ ἐργόχειρον δὲ κομιζέσθωσαν τῷ οἰκονόμῳ τῆς μονῆς καὶ τὸν ἐπισιτισμὸν λαμβανέτωσαν, ὡς ἐξ ἔθους, καὶ πρὸς τὴν κελλὰν εὐθυδρομήτωσαν· οὗτος γάρ ὁ βίος τοῦ ἀληθινοῦ ἡσυχαστοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῶν πατέρων ἡμῶν παρελάβομεν· ἀλλως γάρ παντάπασιν ἡσυχαστὴν σὺ προσδέχομαι.

μα'. Ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἐντελλόμεθα, πάντας τοὺς μεθ' ἡμῶν τοῦ φυλάξασθαι τοὺς ὄρους τούτους, ἀλλὰ μηδενὶ ἐτέρῳ πιπράσκειν σιτηρέσιον, καὶ κοσμικὸς τυγχάνῃ, καὶ μοναχός, καὶ πολλὴν καὶ μεγάλην ὠφέλειαν ὑπισχνῆται⁴⁾ τῇ μονῇ, καὶ γρήματα πάμπολλα δίδωσιν εἰς προσένεξιν, καὶ ἐν τῇ μονῇ ἐκοπίασε συγνά, εἴτα πρὸς ἐτέρον μονὴν ἀπιών, ἀπ' αὐτῆς δὲ [τῆς]⁵⁾ μονῆς ἡμῶν λαμβάνειν ἐξαίτει σιτηρέσιον· τοῦτο γάρ ἀπαγορεύομεν παντελῶς καὶ ἀφορίζομεν.

μβ'. Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων⁶⁾ πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν βραχέα διαληφόμεθα. δέον τοῖνυν τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ δεκεμβρίου μηνὸς ἑορτάζειν ἡμᾶς τὰς μνήμας τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν Νεοφύτου, Ἰγνατίου καὶ Προκοπίου τῶν μοναχῶν καὶ ὁσιωτάτων, ναὶ μή, ἀλλὰ καὶ ἐκάστῳ μηνὶ εἰς τὴν δεκάτην τρίτην τελεῖσθαι τῶν αὐτῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν παννυχίς καὶ θεία φημὶ Ἱερουργίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐν τῇ τραπέζῃ οἴγον εὐλογίαν συνήθως διδόμενον. ἀλλὰ καὶ δοι τι μνήμης ἀξιον τῇ μονῇ περιεποιήσαντο, ἐπησάντες τὰ μνημόσυνα τούτων γίνεσθαι, ὅμοιας καὶ τῶν ἀδελφῶν δὲ πάντων τῆς μονῆς, ὃν τὰ ὄνόματα ἐν τοῖς διπτύγοις ἐνεγράφησαν καὶ γραφήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῦ νεωστὶ τελευτήσαντος ἀδελφοῦ καθ' ἐκάστην ἀνὰ πᾶσαν σύναξιν, δρθρου τέ φημι καὶ λειτουργίας καὶ ἐσπερινοῦ ἐν ταῖς ἐκτενέσι δεήσεσι ἄχρι τῶν τεσσαρακοστῶν αὐτοῦ μία προσφορὰ ὑπὲρ αὐτοῦ

¹⁾ Supplevimus. ²⁾ Non exstat. ³⁾ τύπῳ. Locus corruptus et mutilus.

⁴⁾ ὑπισχνῆται E. ⁵⁾ Addidimus. ⁶⁾ κεκοιμημένων E.

προσκομισθήσεται. διορίζομαι πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰ δυνόματα ἐκάστου τῶν θυγατέρων σημειωτέον τὸν ἐκκλησιάρχην ἐν τῷ εἰρημένῳ μηνολογίῳ, ἐντελλόμεθα δὲ καὶ τοῖς τῆς μονῆς ἱερεῦσι κατὰ πᾶσαν θείαν ἱερουργίαν ἐπιέναι τὰ δίπτυχα, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ τὸ κρῖμα βαστάσωσι τῆς ἔκείνων ἀμνηστίας καὶ ὑστερήσεως.

μγ'. Ἡ μὲν οὖν τὴν σύστασιν τῆς παρούσης ἡμῶν διατάξεως ἀναγκαίαν¹⁾ ἔξειργάσατο, τὰ προαναπεφωνημένα παρέστησεν ἀριθήλως· τύπος γὰρ καὶ κατάστασις ἀληθῆς ἀληθὲς²⁾ κεινόβιον. καὶ εἴη ἡ τριάς ἀχρὶ τῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος συντελείας ἀπαρτγείρηται πάντα τὰ τυπωθέντα φυλάττουσα, ἵν' οὗτω καὶ φῶ εὐαγγελικῶς, τὸ τοῦ Χριστοῦ σνεμάζεται ποίμνιον καὶ πρὸς οἰκοδομὴν μᾶλλον δι' αὐτοῦ ἐνεχθείεν καὶ ἔτεροι, καὶ εἴη ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ ἀληθῶς ἐκλεκτὸν καὶ πολλὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τοῖς παρ' ἑαυτοῦ ὑποδείγμασι καταρτίζειν δυνάμενον, ὡσπερ εἰς ἀρχέτυπον θευμαστὸν τὴν ἀκριβῆ τούτου πολιτείαν βλέποντας. ἐπεὶ δὲ τῷ κοινῷ νομίμῳ ἀκόλουθον ἦν καὶ ἐπιτρόπους τῆς παρούσης ἡμῶν διατάξεως ἀποφέρεσθαι, ἥδη καὶ τούτους ἐνίστημι, τὰ δύο ταῦτα μέγιστά τε καὶ ψυχωφελέστατα³⁾, θεὸν πρῶτον καὶ τὴν ἀγραντὸν αὐτοῦ μητέρα . . .⁴⁾ ἐξ οὐ καὶ δι' οὐ ἐκ τοῦ μὴ δύντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρῆγαν, ἐνίστημι δὲ ἐπίτροπον τὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ ἀληθῶς βασιλεύοντα μέγιστον ἡμῶν βασιλέα καὶ αὐτοκράτορα, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἐκ θεοῦ δικαιωθησομένους τὰ ἁματίκα σκῆπτρα, ὅπως τῶν ἐμῶν ἀντιλαμβάνωσι πατέρων καὶ ἀδελφῶν καὶ περιέπωσι⁵⁾ τὴν μονὴν διὰ ψυχικὸν αὐτῶν ἔλεος καὶ μισθόν. ἀλλὰ καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν ταῖς τῆς νήσου ταύτης ἀρχαῖς διαλάμποντας ἐνορκῶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἀγραντὸν αὐτοῦ μητέρα, ἵνα, εἴπερ οἱ μοναχοὶ προσέλθοιεν⁶⁾ τούτοις καὶ τὴν παρούσαν τυπικὴν διάταξιν ἐμφανίζειν καὶ λέγοιεν⁷⁾ ἀδικεῖσθαι παρά τινων, ἵνα ἐπεξέρχωνται τῷ ἀδικοῦντι καὶ ἀναστέλλωσι⁸⁾ τὴν τούτων δρμὴν καὶ ἐκ χειρὸς στερεωτέρας⁹⁾ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἁύωνται ποίμνιον καὶ μὴ παραβλέπωνται τοῦτο, ἀλλ' ἀντέχωνται καὶ ὑπερασπίζωσιν¹⁰⁾ αὐτοῦ κατὰ τὸν ἔννομον λόγον καὶ δίκαιον, ἵν' οὗτω μισθὸν ἑαυτοῖς προξενήσωσι, καὶ τὴν θείαν εὐμένειαν ἔξουσιν, ἀνθ' ὧν εὐμενῶς τοὺς μοναχοὺς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τοῦ ὄρους τοῦ Μαχαιρᾶ ὑπεδέξαντο καὶ χειρογράφας τῆς προσηκούσης ἡξίωσαν· τούτου γὰρ ἔνεκα καὶ μνημονεύεσθαι τούτους τετύπωται¹¹⁾). ὁ δέ γε πρὸς ἀθέτησιν τῆς παρούσης τυπικῆς ἡμῶν διατάξεως χωρῆσαι πειραθησόμενος πρὸς τὸ μὴ εἰσαχούεσθαι ἀλλότριος ἔσται τῆς

¹⁾ ἀναγ. ἡμῶν Ε. ²⁾ ἀληθῆ Ε. ³⁾ ψυχώτατα Ε. ⁴⁾ Quaedam deesse videntur. ⁵⁾ ἀντιλαμβανόντιον — περιέπουσι Ε. ⁶⁾ προέλθο. Ε. ⁷⁾ λέγοιεν Ε. ⁸⁾ ἀναστέλλουσι Ε. ⁹⁾ στερεωτέρου Ε. ¹⁰⁾ ῥύονται — παραβλέπονται, ἀντέχονται — ὑπερασπίζουσι Ε. ¹¹⁾ τετύπωτε Ε.

τῶν Χριστιανῶν ἐλπίδος, τοῦ ἀγράντου φῆμι σώματος καὶ αἵματος, ἀνθ' ὧν τὴν ἀπράγμονα ταύτην καὶ καλοθελῇ διάταξιν καὶ εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐμῶν πατέρων [καὶ]¹⁾ ἀδελφῶν καθεστηκυῖαν καταστρέψαι καὶ διασεῖσαι βεβούλευται.

μδ'. "Οσα μὲν οὖν καὶ ἡμῖν βουλητὰ καὶ τῷ θεῷ εὐαπόδεκτα καὶ τῇ θερμῇ ἀντιλήπτορὶ καὶ προστάτιδι, τῇ ἀγνῇ θεομήτορὶ εἰς ὠφέλειαν²⁾ οὐκ ὀλίγην συντείνοντα εἴρηται ἴκανῶς. ὑμῖν δὲ τὸ ἔξῆς μελήσει φυλάξαι ταῦτα ἀπαράθραυστα καὶ ἀπαραποίητα ὥχρι παντός, λέγω δὴ τὸ ἀπαραλείπτως τὴν παραδοθεῖσαν ὑμῖν διακονίαν ἐκτελεῖν ἐν πάσαις ταῖς συνάξεσι, τὸ φυλάττειν πίστιν καὶ τιμὴν πρὸς τοὺς προεστῶτας ὑμῶν, τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους καὶ σπουδάζειν ἔκαστον ἔκάστου προσέχειν ἐν μετριοφροσύνῃ, συμπονεῖν τε ἀλλήλοις ἐν πᾶσιν, ὡς ἐνὸς σώματος [μέλη]³⁾ καὶ τὰ ἀλλήλων ἀναπληροῦν ὑστερήματα καὶ μὴ πρὸς ἔρεις ὅρμαν,⁴⁾ μὴ πρὸς φιλίας ἀπρεπεῖς ἢ παρασυνάξεις καὶ σχίσματα, ἀπέχεσθαι πρωτοκαθεδρίας καὶ τῶν κοσμικῶν προτιμήσεων, πρὸς ἐν δὲ μόνον ὅραν, τῷ ἐν ἀρετῇ ζῆν δηλονότι καὶ πολιτεύεσθαι καὶ μηδὲν ἄλλο, εἰ δυνατόν, ἀναπνεῖν ἢ λόγον σωτήριον καὶ πᾶν τὸ εἰς οἰκοδομὴν ψυχῆς τυγχάνον καὶ ὠφέλειαν. μηδαμῶς οὖν, τέκνα καὶ ἀδελφοί, τὰ βλάπτοντα προτιμήσωμεν, τὰ σώζοντα παραδράμωμεν. οὐ γάρ ἀνέσεως ἔνεκα καὶ τρυφῆς τὸν κόσμον καταλείπομεν, ἀλλὰ σπουδῆς καὶ ἀγώνος τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· οἱ γάρ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.

με'. Πρὸς σέ μου πάλιν ὁ λόγος, πάτερ πνευματικὲ καὶ ἀδελφέ. τὸ πρῶτον, στοιχεῖν σε τοῖς γεγραμμένοις καὶ ἀπαρεμποδίστως φυλάττειν τὰ δικαίως καὶ ἐννόμως κανονηθέντα καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν τυπωθέντα μὴ προσθετέον, ἕως οὗ ὁ κύριος καλέσει ἀφ' ἡμῶν τῶν ἀδελφῶν [τινα]⁵⁾ εἰς ἐκείνην τὴν μακαρίαν ζωήν, καὶ οὕτως προσθετέον κατὰ τὸν κλῆρον τοῦ ἀπελθόντος ἢ ἐκκλησιαστικὸν ἢ ἄλλον. ἐκκλησιαστικὸς τετύπωκά, φῆμι, ἀλλ' οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπιστήσῃς εἰς τὰς τῶν πρώτων διακονιῶν γρήσεις, εἶπερ εἰσὶ πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν γρήσιμοι, μή πως ἐξ ἀμελείας ἢ τινος ἑτέρας παροράσεως ἐάσωσι⁶⁾ τι τῆς μονῆς παραπωλέσθαι. καὶ τῆς δίκης [ἔνοχος]⁷⁾ εἴη τῆς Ἱεροσυλίας πᾶς τις δ μὴ στοιχῶν⁸⁾ τούτῳ τῷ ὅρῳ καὶ κανόνι τῷ πρὸς σωτηρίαν ὁδηγοῦντι [καὶ]⁹⁾ ἐκδιωκτέος, μή πως ἡ μικρὰ ζύμη δλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἀλλὰ καὶ τοῖς μετά σε τὴν προστασίαν διαδεδεγμένοις¹⁰⁾: ταῦτα ἐντέλλομαι.

μζ'. Τοίνυν παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς ἐγὼ δ ἀμαρτωλὸς Νεῖλος, ἀξίως πορεύθητε τῆς κλήσεως ὑμῶν, παραστῆσετε τὰ σώματα ὑμῶν ἀγια τῷ κυρίῳ,

¹⁾ Addidimus. ²⁾ τὴν ὠφ. E. ³⁾ Supplevimus. ⁴⁾ ὅραν E. ⁵⁾ Supplevimus. ⁶⁾ εάν E. ⁷⁾ τῆς ἵσης ἔνοχῆς E. ⁸⁾ στοιχεῖν E. ⁹⁾ Supplevimus. ¹⁰⁾ τοὺς . . . διαδεδεγμένους E.

ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καλῶς τρέχετε τὸν πρωκείμενον ὑμῖν ἀγῶνα, σσα καλά, δσα θεοφιλῆ, ταῦτα λογίζεσθε, ἢ κούσατε καὶ ἐμάθετε παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου, ταῦτα ποιεῖν μὴ ἀπόσχοισθε, ἀδελφοί μου καὶ τέκνα τριγαπημένα, μνημονεύετε τῶν ψυχῶν ὑμῶν καὶ τῆς ἐμοῦ εὐτελείας μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, μὴ θέμη καλύψῃ¹⁾ τὴν ἐμοῦ μνήμην [καὶ τοὺς πόνους]²⁾, οὓς ἐν πνεύματι ὕδυνται· ἐνῷ γάρ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. τὸ γοῦν παρὸν τυπῶν ἐντέλλομαι ὑμῖν ἀναγγιγώσκειν τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς ἑστιάσεως ὑμῶν εἰς τε ἀνάμνησιν τῶν ἐντεταλμένων ὑμῖν καὶ ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν ὑμῶν· οὕτω γάρ ἔσεσθε ὑμεῖς μὲν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ὑμῶν πεπληροφορημένοι, ὡς καλῶς φυλάξαντες, παρελάβετε παρὰ τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐμοὶ δὲ τὰ τροφεῖα τῆς πνευματικῆς ἀγωγῆς ταύτης καὶ παιδεύσεως ἐν κυρίῳ ἀποτινγόντες· ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ καὶ ἀφαστον ἀγαθότητα καταρτίσαι ὑμᾶς καὶ στηρίξαι εἰς τὸ ἄγιον αὐτοῦ θέλημα διὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, τοῦ κυρίου, θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος, ὃ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις καὶ μεγαλοπρέπεια γάγη καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

μζ'. Ἐπειδὲ θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης μητρὸς τῆς ἐφ' ἄπασι συνεργούσης ἡμῖν εἰς τὰ κρείττονα καὶ σωτήρια ἀνεγείραμεν ἐξ αὐτῶν τῶν κρηπίδων [καὶ]³⁾ ἱερὸν φροντιστήριον γυναικεῖον ἐν Ταμασίᾳ καὶ ἀπαρτίσθη ἐφ' ἄπασιν ἐν τε ἀγίαις καὶ προσκυνηταῖς εἰκόσι καὶ ἱεραῖς καὶ ψυχωφελέσι βίβλοις καὶ ἑτέροις θείοις ἀναθήμασι, κανόνα τε τῆκριβομένον [ταῖς] μοναχαῖς⁴⁾ πρὸς ἀσκητινὴν ἐγγράφως ἐκθέμεθα καὶ τὸν τιμιώτατον καθηγούμενον τὸν μετ' ἐμὲ ἐνεστησάμην ἐπίτροπον σὸν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἱερομονάχῳ κυρίῳ Νεοφύτῳ ἐπιτηρεῖν καὶ διιθύνειν καὶ συνευδοκεῖν ἐφ' ἄπασι τὸ τοῦ θεοῦ ποίμνιον, καθὼς ἐγγράφως ἐδιορισάμην. τυπῶ δὲ ἐτησίως λαμβάνειν τὴν τοιαύτην ἀγίαν μονὴν καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένας ἀδελφὰς ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων ἡμῶν εἰσόδων, τῶν δὲ λων δηλονότι τοῦ ἔχατοστοῦ τὸ δγδοον, τὰ δὲ ἔτερα δύο εἰσὶ γάριν τῶν τὴν ἱερὰν νόσον ἀθλούντων καὶ τῶν λοιπῶν πενήτων. ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ δγδοού ὀφείλουσι⁵⁾ λαμβάνειν ἐτησίως οἱ ἱερεῖς τῆς Βλαχερνίτησσας νομίσματα εἴκοσι καὶ τέσσαρα, ἔχειν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπιφώνησιν ἀπὸ τοῦ προεστῶτος, καὶ τὰ μὲν ζῶα τὰ ἀρρενικὰ ὀφείλουσι ἀποδεκατεῦσθαι, τὰ δὲ θηλυκὰ οὐ, διὰ τὸ ἔρειον καὶ τὸν τυρόν. καὶ ταύτην μὲν τὴν

¹⁾ ἡμῶν καλύψει Ε. ²⁾ Supplevimus. ³⁾ Supplevimus. ⁴⁾ μοναχοῖς Ε.

⁵⁾ ὀφείλωσι Ε., hic et inferius.

μικρὸν εὐλογίαν ἀφεῖται δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν προεστῶς ἀπροφασίστως [καὶ]¹⁾ ἀγοργύστως ἐπιδαιψιλεύειν, καθὼς ἐδιορίσαμεν, μηδοπωσοῦν προβαλλόμενος ἔνδειαν· ἵκανάς²⁾ γάρ προσόδους καὶ ἐπικτήσεις ἀφιερώσαμεν τῇ μονῇ πρὸς τὰς ἀναλογούσας ἔξοδους καὶ τροφὴν τῶν πάντων· καὶ οὕτω μὲν ποιοῦντες ἔσεσθε ἐπ' ἐλπίδι θαρροῦντες, έτι τῷ Χριστῷ ταῦτα δανείζετε, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἀνταμοιβὴν ἔχετε ἔκατονταπλασίον. εἰ δέ τις πειραθῆ καθ' οἰονδήτινα³⁾ τρόπον ἀφαιρεῖν [τι;]⁴⁾ ἐκ τοῦ ἀναθήματος, ἔξει τὸ θεῖον ἀντιμαχόμενον ὡς ιερόσυλος, καὶ τῶν θεῶν ἔσται μυστηρίων ἀμετέχος †.

† Ἐν τῷ Σψιῃ, ἐν αὐγούστῳ †.

† Ο ταπεινὸς Νεῖλος καὶ κτήτωρ τῆς μονῆς Μαχαιράδος, ἐπισκόπος Ταμασέων, προτάξας ὑπέταξα †.

E cod. monasterii editum est in libro: Τυπικὴ διάταξις ὡς εὑρηται τῆς κατὰ τὴν νῆσον Κύπρου σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου Μαχαιράδος ἐπιλεγομένης, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα πρὸς ὀφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων, δαπάνη μὲν καὶ ἔξοδῷ τοῦ τῆς ιερᾶς αὐτῆς μονῆς οἰκονόμου καὶ Παρθενίου, ἐπιμελεῖᾳ δὲ τοῦ ἐν Ιεροδιδασκάλοις κυρίου Ἐφραίμ, ἐπιστασίᾳ δὲ κυρίου Σεραφείμ Πισσιδείου, τοῦ πρωτοσυγκέλλου τῆς ιερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Κύκκου. Venetiis 1756.

IV. [6833—1324] . . . , ind. VIII.⁵⁾

Fragmentum typici monasterii S. Ioannis Baptistae in monte Menoiceo apud Serras editi a Joachim, metropolita Zichnarum.

[Τυπικὴ διάταξις, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Ζιχνῶν Ιωακείρου καὶ κτήτορος τῆς ἐν τῷ ὅρει τοῦ Μενοικέως διακειμένης σεβασμίας μονῆς τοῦ θείου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ιωάννου, ἐκ κοινῆς γνώμης τῆς ὑφ' αὐτοῦ ἐν κυρίῳ ἀδελφότητος.]

Κεφάλαια τοῦ παρόντος τυπικοῦ. α'. Προσίμιον τῆς τυπικῆς διατάξεως. β'. Περὶ τοῦ δι' αἷς αἰτίας ἡ παροῦσα τυπικὴ διάταξις ἐκτίθεται. γ'. Περὶ τοῦ ἀδέσποτον καὶ ἐλευθέρων εἶναι τὴν μονήν. δ'. Περὶ ἐκκλησιάρχου. ε'. Περὶ σκευοφύλακος. σ'. Περὶ δογχειαρίου. ζ'. Περὶ πυλωροῦ. η'. Περὶ τῆς ἀφειλομένης ἐν τῇ τραχπέλῃ τροφῆς τῶν μοναχῶν ἐν τε ταῖς ἀπολελυμέναις⁶⁾ ἡμέραις καὶ ἐν

¹⁾ Addidimus. ²⁾ ἵκανούς Ε. ³⁾ οἷον δὴ Ε. ⁴⁾ Supplevimus. ⁵⁾ Quidad annum confer documentum VI, p. 97 huius voluminis. ⁶⁾ ἀπολυμέναις Ε. Η. Ε. Δ. Δ. Κ. Τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ταῖς ἀγίαις τεσσαρακοσταῖς. θ'. Περὶ τοῦ ἀναγινώσκεσθαι τὸ παρὸν τυπικὸν εἰς ἐπήχοον πάντων. ι'. Παραίνεσις τοῦ ὀλοσχερῶς ἀντέχεσθαι τοὺς διακονητὰς τῶν διακονιῶν αὐτῶν. ια'. Περὶ τοῦ [μὴ]¹⁾ εἶναι ἐν τῇ μονῇ κελλιώτας ή καταπεμπτός. ιβ'. Περὶ τῆς εὐλογίας τῶν ἀδελφῶν. ιγ'. Περὶ ἔξαγορεύσεως. ιδ'. Περὶ τοῦ μὴ εἰσέργεσθαι γυναικαῖς ἐν τῇ μονῇ. ιε'. Περὶ λουτροῦ. ιζ'. Περὶ [τοῦ]²⁾ τυπικοῦ. ιζ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀργυρολογεῖν³⁾ τοὺς συνεργομένους ἐν τοῖς ἐργογείροις αὐτῶν. ιη'. Παραίνεσις πρὸς τοὺς ἀδελφούς. ια'. Διάταξις περὶ ἥγουμένου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ τεσσάρων ἀδελφῶν, πῶς δρεῖλουσιν εἶναι εἰς διεξαγωγὴν τῆς μονῆς. ιβ'. Περὶ τοῦ ἐφόρου καὶ χτήτορος.

α'. Προοίμιον τῆς παρούσης τυπικῆς διατάξεως.

“**Η**ν αὕτα καὶ τοῦτο τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ἔχέγγυον καὶ τῆς ἐκείνου κηδεμονίας κράτιστον δεῖγμα τὸ λόγῳ μὲν τῶν ἀλλων ἀπόκτων εἰς ἡμᾶς εὐεργετημάτων τὸν ἄνθρωπον τιμηθῆναι, ἵν’ οὖτω λόγῳ μὲν ζῶντι παρὰ τῶν εὑδότων τὸν βίον ιθύνοιτο τῆς εὐθείας παρεκτρεπόμενον· „ἐπιστρεψάντων γάρ με“, φησίν, „οἱ φοβούμενοί σε“, λόγῳ δὲ γεγραμμένῳ καὶ λόγον καὶ πρᾶξιν καὶ ἡθῶν εὔκοσμίαν⁴⁾ παιδεύοιτο. „ταῦτα γάρ“, φησίν, „πάντα πρὸς νουθεσίν ἡμῶν γέγραπται“. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ οἵς ὁ μακρὸς γρόνος ῥέων ἀεὶ παντελῇ ἐπήγαγε τὴν ἀφάνειαν, ταῦτα τῷ γράμματι ὡς ἐν χρώματι αὐθις ἀνακαινίζομεν, καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα καινά τινα κατ’ ὅψιν κατοπτριζόμεθα λόγῳ ζωγραφοῦντι τὰ παλαιὰ καὶ⁵⁾ παρελθόντα καὶ ῥεύσαντα παριστῶντες⁶⁾ ὡς μένοντα. ἀρχτεον δὲ μοι ἐντεῦθεν, ὅπως καὶ δθεν καὶ ὡς οἰκονομίας ἀρρήτως τρόποις ἡ καθ’ ἡμᾶς ἥδε σεβασμία συνέστη μονῇ· ὁ πρὸς πατρὸς ἐμοὶ θεῖος καὶ πατήρ, τὴν κλῆσιν Ἰωαννίκιος⁷⁾), ἕτι ἄγων νέαν τὴν ἡλικίαν μετανάστης τῆς ἑαυτοῦ πατρόθιos γενόμενος διὰ τὸν πρὸς θεὸν αὐτοῦ θερμὸν ἔρωτα καὶ τῷ ἀγίῳ προσβαλῶν δρει τῷ Ἀθῷ καὶ ἐν αὐτῷ τὰς τρίχας ἀποκαρεῖς ἐκεῖσε τὸν ἑαυτοῦ δρόμον ἀόκνως διὰ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ οἰκείου θελήματος τρέχων ἦν, ἀπλαστὸν καὶ τὸ

1) Supplendum videtur. 2) Supplevimus. 3) ἀργυρολογεῖν S. 4) εὔκοσμίαν S. 5) κάγῳ S. 6) παριστῶν τε S. 7) Ejus mentio fit etiam in doc. metropolitae Serrarum Jacob anni 1359 dato in favorem monasterii Esphigmeni in monte Atho, cui donatur μονύδριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἐπονομαζόμενον ὁ Παράκλαος . . . πρὸς χρόνων οὐκ διλίγων δι’ ἐκδοτηρίου γράμματος; τοῦ ἐπισκόπου Ἐξιβῶν, κῦρος Ἰωαννίκιου. Vide infra. Confer Florinskij, Athonskie Akty. Petropoli. 1880. p. 87.

ήθος καὶ τὸν τρόπον κτησάμενος καὶ ὑπὸ μετριοφροσύνης διὰ πάντων κοσμούμενος. ἐπεὶ δὲ χρόνους ἐν αὐτῷ διῆγεν οὐκ ὀλίγους,, τὴν δὲ δι' ἄλλων πλέκουσα καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομοῦσα θεοῦ πρόνοια πάλιν αὐτὸν τοῖς ἐνταῦθα ἐπιδημῆσαι πεποίηκεν. φίλος δὲ ἡσυχίας ὁ δὲ ἀνὴρ οὐκ ἡγάπα οὐ μὲν οὖν, οὐδὲ τὴν βούλητο τοῖς τοῦ κόσμου ἐνασχολεῖσθαι καὶ τοῖς αὐτοῦ θορύβοις τὸ ἡγεμονικὸν ἐπιθιλοῦν τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ἀδούλωτον αὐτῆς ἀξίωμα τοῖς ματαίοις καταδουλοῦν. ἔζητο τοιγαροῦν βραχὺν τι κελλίον εύρειν, ὥστε μοναχικῶς ἐν αὐτῷ προσκαθῆσαι¹⁾ καὶ καθαρῶς διὰ τῆς μονώσεως προσομιλεῖν τῷ θεῷ. διελθὼν δὲ τοὺς κατὰ τὸ ὅρος τοῦ Μενοικέως τραχεῖς καὶ ἐρημικωτέρους τόπους ἐντυγχάνει μικρόν τι κελλύδριον ἡμελημένον πάντη καὶ ἀκαλλώπιστον, μόνον εὐκτήριον τὴν κλῆσιν ἔχον τῶν ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. ἐν αὐτῷ τοίνυν προσκαθῆσαι τῷ μονυδρίῳ καὶ ἔργου ἀψάμενος τὴν σπουδάζων διὰ παντὸς καὶ πᾶσαν μὲν λειτουργίαν τοῦ μοναχικοῦ ἐπαγγέλματος ἀποδιδούς τῷ θεῷ, πονῶν δὲ καὶ περὶ τὴν τῶν κελλίων ἐπιμέλειαν καὶ ἀνάκτησιν²⁾ καὶ οὐκ ἐπαύσατο σπουδάζειν καὶ ἐνεργεῖν, μέχρις ἂν, εὐδοκοῦντος θεοῦ, ἀνδρῶν ἀσκητῶν καταγώγιον αὐτὸν ἀπετέλεσεν, ἐπειτα γέροντί τινι κατὰ θεὸν ζῶντι καὶ πολιτείᾳ ἀκραν μετερχομένῳ τὸ τοιοῦτον παραδοὺς κελλίον αὐτὸς ἐπὶ τὰ δὲ πολιτείαν ἀκραν μέρη τοῦ ὅρους ἔχώρει, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν συνήθη³⁾ καλὸν μαθητήν. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖς τραχυτέροις τοῦ ὅρους καὶ δυσβάτοις προσέβαλλε μέρεσι, σπήλαιον ἐντυγχάνει σκληρὸν πάνυ καὶ δυσδιέξιδον. ἐν αὐτῷ οὖν τὴν οἰκησιν πήξας καὶ χρόνον προσῆμείνας τινά, ἐπεὶ ἐκ τῆς ὑποκειμένης τοῦ σπηλαίου νοτίδος οὐ μικρὰν ἐδέχετο βλαβῆν, ἐξελθὼν αὖθις ἐκεῖθεν καὶ περὶ τοὺς πρόποδας τοῦ ὅρους γενόμενος, (ἀλλὰ καὶ τούτο, ὡς ἔγωγε οἶμαι, κατὰ θείαν οἰκονομίαν τὴν), κάκεῖσε τὸν τόπον ἐπιμελῶς ἀνιχνεύσας, ἐν τῷ⁴⁾ τῇ δημάς ἀγία μονὴ σήμερον δρᾶται κειμένη, ἐπεὶ δὲ περὶ αὐτὴν ἀπας χῶρος στενὸς μὲν τῇ καὶ βραχὺς καὶ πρὸς εἰσελεύσεις τε καὶ ἐξελεύσεις κρημνώδης καὶ σκληρός, σχεδὸν δὲ εἰπεῖν καὶ δλως ἀβατος, δλως κεκαλυμμένος ἀπὸ παντοίων ἀγρίων φυτῶν τε καὶ ἀκανθῶν, εἶχε δὲ μονὴν τὴν ἐκκλησίαν πεπαλαιωμένην οὖσαν καὶ ἀσκεπτν, θηρίοις μόνοις καὶ ἐρπετοῖς οἰκητήριον, τὴν τοῦ τόπου καθαρότητα καὶ ἡσυχίαν καὶ τὸ ἔκτὸς εἶναι συγχύσεως καὶ θορύβου καὶ κοσμικῆς δμιλίας, ἐν αὐτῷ ἔχρινε κατοικεῖν. ἔργον οὖν αὐτῷ σπουδαιότατον ἐγεγόνει καθᾶραι μὲν τῆς παρακειμένης ὄλης τὸ χωρίον ἀπαν, δροφον δὲ κατασκευάσαι τὴν ἐκκλησίαν καὶ παντοίως αὐτῆς ἐπιμελεθῆναι καὶ πρὸς τὸ εὐπρεπέστερον ἀποκαταστῆσαι, ἵνα προθύμως οἱ ἐν αὐτῇ προσμένοντες τὰς εὐχὰς ἀναφέρωσι τῷ

1) προσκαθῆση S.

2) ἀνάκτησιν S.

3) δν συνήθως S.

4) δν

θεῶ, καὶ¹⁾ καθ' ἑκάστην πολλὴν σπουδὴν προτιθεὶς καὶ πόνοις πόνους οὐκ ἔδεισον
ὑπνον τοῖς δρθαλμοῖς, εὐδὲ ἀνάπαυσιν τοῖς χροτάφοις, ἵνας οὐθὲν συνεργοῦντος
διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ καὶ κέλλας
ἀκοδόμησε μοναχῶν, καὶ μοναχοὶ μετ' αὐτοῦ ἡρετίσαντο κατοικεῖν, καὶ ἀνδρῶν
αὐτὴν ἀρετὴν μετιόντων ἀνέδειξεν οἰκητήριον. Τὸν οὖν αὐτὸς ἔκεινος τῶν μοναχῶν
προϊστάμενος καὶ δι' ὅλου τῆς αὐτῶν²⁾ σωτηρίας φροντίδα ποιούμενος, τρέφων,
ἐνδύων, ζωογογῶν, λιμὴν ἀναψύξεως καὶ σωτηρίας καὶ τὰ πάντα γενόμενος. ἀλλὰ
τοιαύτην ἔκεινος μετεργόμενος πολιτείαν καὶ οὐτως ἐν Χριστῷ ζῶν καὶ κρύπτεσθαι
θέλων οὐκ ἥνεσχετο κύριος εἰς τέλος τοῦτον διαλαθεῖν, καθὼς τὸ θεῖόν φησι λόγιον·
„μὴ δύνασθαι πόλιν ἐπάνω ὅρους κειμένην κρυβῆναι“.
Ἐνθεν τοι καὶ ὑπὸ τοῦ
τότε τοὺς τῆς ἐκκλησίας cīακας διιθύνοντος τὸ τῆς πνευματικῆς διακονίας ἐνε-
χειρίσθη λειτουργημα, ὡστε τοὺς τῶν ἀγθρώπων λογισμοὺς πνευματικῶς ἀναδέ-
χεσθαι καὶ τούτοις ἀρμοδίως καὶ κατὰ τὸν τῆς ἰατρείας λόγον ἐπιμελῶς διδόναι
τὰ φάρμακα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑστερον. γονέων δ' ἔγωγε προσχθεὶς εὐτεβῶν καὶ
δρφανίαν ἀωρον ὑποστάς, δ προμνημονευθεὶς ἔκεινος θεῖός μου³⁾ καὶ πατὴρ οὔπω
διετῇ χρόνον φθάσας μεθ' ἑαυτοῦ συμπαραλαβὼν πᾶσαν προσῆγε θεραπείαν σωμα-
τικὴν καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀνέτρεφεν, εἴτα καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιέσας σχῆμα συν-
ῆκε τοῦτο διηγεῖται καὶ τὴν μοναχικὴν παιδείαν παιδοτριβεῖσθαι προσέταξε, καν
αὐτὸς οὐδέν τι τῆς ἴστοροῦ πολιτείας ἔκεινου τε καὶ διαγωγῆς ἥδυνθήθην μετα-
λαβεῖν. συνδιῃγον τοιγαροῦν αὐτῷ καὶ τῷ αὐτοῦ ἕχλῳ παρήδρευον παιδεύμενος
παρ' αὐτοῦ καὶ ἀγόμενος ἐν τε τῇ τῶν Ἱερῶν γραμμάτων μυῆσει καὶ τῇ τῶν
ἥθων εὐκοσμίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ καταστάσει τῶν μοναχῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς Ἱερωτύνης
προΐχθην βαθμόν, ὡς οὐκ ἔδει, διὰ τὸ ὑψηλὸν μὲν εἶναι τὸ τῆς διακονίας ταύτης
λειτουργημα καὶ μόλις πρέπον ἀγίοις, δ δὲ ἡμέτερος βίος ἡμελημένος καὶ οὐκ
ἄξιος, εἴτα καὶ εἰς ἐπισκοπικὸν ἥξισεν ὁ θεῖός ψηφισθῆναι θρόνον. δ προμνημ-
νευθεὶς ἔκεινος θεῖός μου καὶ πατὴρ cūκ τὴν ἡγείχετο οὐδ' ἥβούλετο τοῦτο, ἀλλ' ἐν-
στατικὸς⁴⁾ Τὸν λίαν καὶ οὐκ ἐνδόσιμος, δεδοικώς, μῆπως ἡ περὶ τὴν ἐπισκοπήν
δι' ὅλου φροντὶς ἀργὴν καὶ ἀπρακτον τὴν ἐμὴν ποιήσῃ προσάρεσιν εἰς τὸ πᾶσαν
πρόνοιαν ἔχειν καὶ ἐπιμέλειαν περὶ τὴν μονήν. δτι δὴ τοῦτο ἥβούλετο ἡ τοῦ
γέροντος ἔκστασις, δῆλον ἐντεῦθεν οὐ γάρ πρότερον δν εἶκε⁵⁾ τῆς ἐνστάσεως
καὶ τῇ τῶν ἑλκόντων ἡμᾶς ἔξω θελήσει, μέχρις δν ὑπόσχεσιν ἔγγραφον λαβεῖν
παρ' ἡμῶν τοῦ καὶ ζῶντος ἔκεινου καὶ τὸ χρεῶν λειτουργήσαντος μὴ παριδεῖν τῆς
μονῆς, ἀλλὰ παντοίως προνοεῖσθαι καὶ προσηκόντως. οὖτω τοιγαροῦν τῆς γρα-

¹⁾ Τίνα S.²⁾ ἔσωτῶν S.³⁾ μοι etiam infra S.⁴⁾ ἐντατικός S.⁵⁾ Τῶν καὶ S.

φικῆς ὑποσχέσεως εἰς πέρας ἐλθούσης κάκεῖνον εὐθέως συγκατανεῦσαι καὶ παραχωρῆσαι τοῖς Ἑλκυστιν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν κρίματιν οἵς οἴδεν, οὐ τὰ κρίματα ἄβυσσος, [τοῦ]¹⁾ τῆς Ζιγγῶν ἐκκλησίας ἐμπεπίστευμαι θρόνου, ἐκεῖνος δὲ τῆς τῶν Ἐξιβῶν²⁾ ἀρχιερεὺς ἀναδείχνυται. ἀλλὰ καὶ οὗτῳ τῆς αὐτῆς ἐκείνης εἶχετο μετριοφροσύνης δὲ γέρων καὶ τῆς περὶ τὰ καλὰ ἐπιδόσεως, καὶ δλως ἦν αὐθις τῇς ἐπὶ τῇ μονῇ βοηθείας, ἔχων κάμε μᾶλλον αυμπονοῦντα καὶ συμπράττοντα τοῖς ἀναγκαιοτέροις τῆς μονῆς ἔργοις καὶ ταῖς χρείαις τῶν μοναχῶν.

'Επεὶ δὲ ἀνθρωπονύμια τὰ κάκεῖνον καὶ ἀνθρωπίναις ὑποκείμενον ἀσθενείαις ἔδει πάντας καὶ τὸν χοῦν ἀποθέσθαι καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μεταβῆναι ζωῆν, αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης ὡρατο κείμενος γήρας καὶ νόσῳ δεινῇ συγκατακλιθεὶς³⁾ ὁ τὴν ψυχὴν ἐρρωμένος καὶ τῶν σωματικῶν ἀνώτερος παθημάτων, ἥδη δὲ τὰ τελευταῖα ἐμπνέων καὶ τὴν ψυχὴν μέλλων τῷ θεῷ παραθέσθαι, ἐμοὶ πάλιν τῷ πάντα φρεσύμῳ καὶ ἀμελεῖ τὴν τῆς μονῆς ἐνεχείριζεν ἐπιμέλειαν καὶ ἀνάκτισιν καὶ τὸν ταῦτης ἐπετίθη ζυγόν, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ πράττων τῶν ὅσα πρὸς τοῦτο βιάσσονται ίκανά; τοιγαροῦν καὶ ὑπῆλθον καὶ ὑπελθὼν δύποσαις μὲν καὶ οἷαις ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τοῦ καιροῦ δυσκολίας ἐνέτυχον περιστάσεσιν, οἵδε μόνος δὲ τῶν πρεσβειῶν τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ βογῆς ἐμοὶ προφανῆς ἐν στύλῳ πυρὸς [διὰ]⁴⁾ πρεσβειῶν αὐτοῦ φωτίζων καὶ διεξάγων πρὸς ἡμέραν ὁδηγῶν ἀναψύξεως προσδοκῶντας⁵⁾, διτι καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐλπιζομένης μοι ἐκ τῶν ἔργων ἀξίας κολάσεως ῥυγμένοις. καὶ πρῶτον μὲν τὸν θεῖον ναὸν τουτονὶ ἐξ αὐτῶν ἀνήγειρα τῶν κρηπίδων, οὗτῳ καλλωπίσας αὐτὸν κατὰ τὸ ἐγχωροῦν ἐμοὶ τῆς ισχύος, ἀλλὰ καὶ εἰκόνων λαμπρότητας ἐν αὐτῷ καὶ ιερῶν περιουσίαν σκευῶν καὶ λοιπῶν διαφόρων ἀναθημάτων πρόσθεσιν ἐποιησάμην, ἵνα ἐν αὐτῷ τὸν ἄρτον οἱ ἀδελφοὶ συναγόμενοι εἰς δόξαν ἐσθίασι τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ προσέδους τινὰς ἐλέει τῶν μεγαλοδώρων αὐθεντῶν καὶ βασιλέων τῇ μονῇ ἀπεκλήρωσα, ὅσας καὶ οἵας ἐλογισάμην τοῖς τὸν μονήρη καὶ ἀπέριττον βίον ἐπανηρημένοις τοῖς ἀναγκαῖοις ἀρκεῖν. Ὅσας οὖν τὰς εὐεργεσίας καὶ τὰς ἀντιλήψεις ἔσχον ἐκ τοῦ θεοφρορήτου καὶ θεοστεφοῦς αὐτῶν κράτους τίς ἐξισχύσει ἀπαριθμήσασθαι, τὰς διὰ λόγων, τὰς δι' ἔργων, τὰς διὰ δόσεων καὶ συνεισφορῶν; ἀλλὰ καὶ δοσῶν εὐεργεσιῶν τε καὶ δωρεῶν τῇ ἡμετέρᾳ γεγόνκοι μονῆς παροχεῖς οἱ φιλάνθρωποι καὶ ἀγιοί μου αὐθένται καὶ βασιλεῖς, ἀριδήλως παριστῶσι τὰ παρὰ τῆς ἀγίας αὐτῶν βασιλείας τῇ τοιαύτῃ

¹⁾ Supplevit S. ²⁾ Vid. supra pag. 433. ³⁾ συγκατακληθεὶς S. ⁴⁾ Sup-
plevit S. ⁵⁾ Supplevit S.